

odsev

*Zakaj se
otepamo svojih
pokojnikov?*

Fičo festival

*Za ocvetličenje
Trzina bi lahko
naredili še več*

*Vsak trenutek je
lahko nov začetek*

Kitajska masaža TUI-NA v Domžalah!

Xue Kui

TUI-NA kitajska masaža je že po vsem svetu priznana oblika alternativnega zdravljenja, saj z njimi strokovnjaki tradicionalne kitajske medicine vzpostavljamo v telesu ravnovesje. Kitajec Kui že šest let upešno deluje v Sloveniji, ima čez tisoč zadovoljnih strank. 54-letnega Boruta je pred približno mesecem dni zagrabilo v desni strani hrbta, ko je šel v hribe. Zaradi hudih bolečin je obiskal Kuija, za katerega je že prej slišal: "Po štirih protibolečinskih masažah sem se zelo dobro počutil, nakar sem si zvil še gleženj, tako da sem opravil še nekaj dodatnih masaž, danes se počutim odlično, le z glezljem imam še nekaj težav, zelo sem zadovoljen, masazo Kuija predlagam vsakomur, žena me je že poslušala in ji prav tako ni žal. "70-letna Vero, ki ima osteoporozo, zaradi obrabe vretenc že vrsto let boli vrat in mora zelo paziti, kadar dviguje težja bremena. Zdravnica ji je predlagala fizioterapijo, za katero pa se ni odločila, ker njen vnuk, ki so ga bolele hrbtne vezi, z njo ni imel dobrih izkušenj. "vnuk je kasneje poskusil s kitajsko masažo in mu je zelo pomagala, zato sem z njo nazadnje poskusila še sama. Razlika je velika, po sedmih masažah bolečine skorajda ni več, občasno me sicer še nekoliko zaboli, a nič hudega. gospod Kui je zares dober maser, poleg tega pa tudi prijazen in topel človek." nam je zaupala.

Če se zelite prepričati, ga obiščite ali pa masažo komu podarite ter vaše najbližje razveselite z darilnim bonom.

Studio se nahaja na **Ljubljanski cesti 84(SPB) v Domžalah**.
Naročila sprejemamo po telefonu **041-525-638**.

Kui Xue s.p.

APRIL / MAJ 2010

Kulturni dom Franca Bernika Domžale

torek, 20. april 20h

NUOVO TRIO PARSIFAL

Barbara Castelli (violina), Laura Pierazzuoli (violončelo), Anna Paola Milea (klavir); Program: L. Van Beethoven, D. Šostakovič

sreda, 21. april 20h

KIKO RUIZ ENSEMBLE

Antonio »Kiko« Ruiz (kitara), Vincent Peirani (harmonika), Alberto Garcia (vokal), Jacky Grandjean (bas), Antonio Gomez »Kadu« (cajon), flamenko

petek, 23. april 19h

3. FILMSKI FESTIVAL TOGETHERNESS »Zaključna prireditev«

Program: ogled dokumentarnega filma Kraljevi brivec; podelitev nagrad natečaja - beseda sponzorjem; ogled zmagovalnega kratkega filma 3. natečaja FF Togetherness

4., 5., 6. in 7. maj 20h

Šlovensko stalno gledališče Trst

Zanina Mirčevska: **ART EXPORT**

komedija, režija: Eduard Miller

torek, 11. maj 20h

DUO CLARIPIANO

Dušan Sodja (klarinet), Tatjana Kaučič (klavir)

Program: F. Schubert, F. Mendelssohn Bartholdy, R. Schumann-Franz Liszt, M. Lipovšek, R. Schumann

četrtek, 13. maj 20h - GALERIJA DOMŽALE

JAZZ v galeriji: **OLALA**

Marco Antonio da Cofra (kitara), Felipe Oliveira (kontrabas), Alberto Lovison (tolkala), Thommas Stabler (bobni, tolkala), Zvezdana Novakovič (vokal), samba, bossa nova

Kulturni dom Franca Bernika, Ljubljanska 61,
Domžale, t. 722 50 50, www.kd-domzale.si

Sončen pozdrav iz OPTIKE 23

Vse več je lepih sončnih dni pred nami, zato bi tokrat namenila nekaj besed o zaščiti oči pred soncem. Vaše oči vam bodo hvaležne in ostale bolj zdrave, če jih boste zaščitili z kvalitetnimi sončnimi očali. Skoraj vsak izmed nas uporablja taka ali drugačna sončna očala. Večina ljudi pa ni seznanjena z bistveno funkcijo sončnih očal (zaščito oči in optično funkcijo) in jih uporablja le kot modni dodatek.

Za nas in za naše oči so zelo nevarni ultravijolični žarki (ki

so del žarkov, ki jih predstavlja sončna svetloba), žarčenje in življenjski pogoji, ki so se v zadnjih letih korenito spremenili, saj tanjšanje ozonskega plašča in razni umetni viri svetlobe povzročajo veliko sevanja. Prav zato pa pri zaščiti oči ne zadostuje samo zatemnitev stekel, temveč je bistvenega pomena prav zaščita pred škodljivim UV sevanjem (UVA in UVB).

Ultravijolični žarki so sicer nevidni, vendar pa lahko pri določeni moči povzročijo vnetje in okvare oči, prezgodnji nastanek sive mrežnice, ... Temna očala, ki ščitijo oči samo pred bleščanjem so torej lahko nevarna, ker se zenica za temnimi stekli razširi in s tem omogoči, da prihaja skozi širšo zenico še več UV žarkov. Naše oko se samo brani, ob močni svetlobi avtomatsko gleda-

mo ozko, zato je BOLJE BREZ SONČNIH OČAL kot da nosimo cenenena očala brez UV zaščite!!!

Torej, ko se odločate za nakup sončnih očal, jih kupite tam, kjer je kakovost zagotovljena in preverjena torej pri OPTIKU. V OPTIKI 23 imamo na policah že NOVO kolekcijo SONČNIH OČAL 2010!

- SMO POGODBENI DOBAVITELJI MEDICINSKO-TEHNIČNIH PRIPOMOČKOV, pestra izbira očal na RECEPT!
- OKULISTIČNA AMBULANTA vsak četrtek popoldan:
  - Preglede dioptrije za očala in kontaktne leče, podaljšanje vozniškega dovoljenja, ...
  - Ob pregledu za kontaktne leče dobite brezplačen poskusni par mehkih kontaktnih leč za 14 dni.
  - Brezplačne inštrukcije za

uporabo vseh vrst kontaktnih leč.

- Preglede opravlja izključno priznani zdravnik specialist okulist.

Za okulistični pregled se prijavite na telefon: 059 023 009 ali 040 21 22 23

Delovni čas: pon.-pet. 9h-12h 15h-19h sob. 9h-12h

Čiščenje tudi v glavah

Nagajivi pomladni veter pozibava veje in jim prešerno poje, da je čas za prebujenje. Za zvončki, kronicami in trobenticami so svoja pisana oblačilca razprle podlesne vetrnice, podleski, v gozdu pozibavajo svoje glavice vijolični klinčki, ob potokih se že zlatijo kalužnice, v skritih močvirjih kimajo žerjavčki. Oblaki se podijo za sencami in občasno ožemajo temnejše pernice oblakov, mali traven pa ob pomoči mladega sonca navdušeno pripravlja revijo barv grmnih cvetov in sadnega drevja. Forzicije že kraljujejo po vrtovih, z njimi tekmujejo magnolije in japonske kutine, na zmagoviti cvetlični pohod pa se pripravljajo tudi češnje, marelice, slive... Eni cvetovi so lepši od drugih! Trava je že temno zelena in čaka na eksplozijo regratovih cvetov. Res lepa je ta deželica na sončni strani Alp!

Letos smo se odločili, da jo bomo še temeljiteje očistili sledov nemarnežev, ki nimajo srca in oči za lepote narave in naše naravno okolje. Hvalevredna akcija, ki bi jo morali, kot se je pokazalo, še večkrat ponoviti, mogoče bi morali izbrati tudi zgodnejši datum v sušcu, ko trava še ni tako visoka in še ne prerašča nesnage pa tudi vreme je takrat običajno bolj stanovitno. V Trzinu smo lahko zadovoljni, da že 12 let zapored vsako leto pripravljamo podobna čiščenja. In ko smo pred čistilno akcijo stikali za divjimi odlagališči, smo z veseljem ugotavljali, da jih je precej manj,

kot jih je bilo pred leti. Vseeno pa smo našli tudi nove madeže, ki niso v ponos ljudem z našega območja.

Čistilnih akcij bi bila marsikdaj potrebna tudi podstrešja v naših glavah. Predvsem bi morali vsi končno spoznati, da s tem, ko onesnažujemo in uničujemo naravno okolje, tudi sebi delamo medvedjo uslugo. Kljub vsej naši znanosti in spoznanjem smo še vedno del narave. V stvarstvu, ki nas obdaja, so stvari povezane s tankimi, a pomembnimi vezmi. Uničevanje gozdov in onesnaževanje morij prispevata k zmanjševanju kisika v ozračju, pohlepna izraba cenenih goriv v ozračje bruha neizmerne količine toplogrednih plinov in s tem spodbuja pospešeno ogrevanje našega modrega planeta. Izginotje ene vrste živih bitij vpliva na življenje in tudi preživetje drugih. Pa saj verjetno že vsi veste, kaj se dogaja z našo zeleno Zemljico! Prav pa je, da nihče ob tem ne zamahne z roko in zabruna »stara zgodba«!

Od začetka industrijske revolucije človeštvo neusmiljeno uničuje okolje in šele v zadnjem obdobju, ko so posledice tega vse bolj vidne, postajamo pozorni na to, in vsaj tisti, ki skušamo biti pošteni prebivalci tega sveta, skušamo po svojih močeh stvari popravljati. Udeležba na eni čistilni akciji ni veliko in nam ne da odpustka za celo leto smetenja. Je pa to dober začetek. Lahko se odločimo, da ne bomo več odmetavali smeti in odpadkov

kar tako v naravo. Če je narava neomadežvana, mora biti tisti, ki prvi odvrže tak odpadke, res skoraj izgubljen primer, ko pa je vse nasmeteno in zasvinjano, pa si nihče kaj dosti ne žene k srcu, če še sam odvrže kakšno smet. Tudi v tej številki Odseva poročamo, kako skušajo že v vrtcu in v osnovni šoli spodbujati ekološko razmišljanje naših najmlajših. To je res vredno pohvale, saj kar se Janezek nauči, to Janez zna. Če se bomo vsi zavedali, da ni težko odpadkov odnesti do prvega zabojnika, ekološkega otoka ali pravega, uradnega odlagališča odpadkov, potem bo Trzin s svojimi gozdovi in polji v prihodnje zagotovo bolj čist. Pohvaliti moramo tudi našo Občino, da zgledno skrbi za odvažanje kosovnih, nevarnih in drugih odpadkov, za ločeno zbiranje smeti in tudi za redne sezonske odvoze vejevja. Res je veliko možnosti, da poskrbimo, da različni odpadki pristanejo na za to urejenih mestih. Drži tudi, da prihaja do različnih zapletov, a z dobro voljo in sodelovanjem se jih da v zadovoljstvo vseh rešiti.

Trzin v teh dneh dobiva lepše urejeno Ljubljansko cesto. Ko bosta dokončana še most in križišče pred Zastopnikom, bomo lahko bolj ponosni na videz našega kraja. Ob cesti pa so uredili tudi površine za zelenice, ki bi se jih dalo dodatno polepšati tudi s cvetličnimi nasadi. Trzin je vendarle lani dobil ugledno priznanje za urejenost med manjšimi mesti. Prav je, da bi to mesto ohranil ali celo izboljšal.

Lepo okolje prispeva k boljšemu počutju prebivalcev pa tudi v očeh obiskovalcev lahko tako pridobi kakšno točko. Na tem področju je mogoče še marsikaj narediti in izboljšati. K dobremu počutju v kakem kraju pa prispeva še marsikaj, med drugim tudi prijateljski, dobri odnosi med ljudmi. Ker bodo letos volitve novega občinskega vodstva, pa že vse bolj opažamo znake prebujajočega se predvolilnega cirka. Nekateri menijo, da je najbolje že v naprej onemogočiti tekmece in da so tudi nizki udarci dovoljeni. Tudi to sodi h kulturi srca in omiki. Kot tisti tajkuni, ki razmišljajo le o svojih dobičkih in izzemajo svoje zaposlene, ob tem pa se ne menijo za onesnažene izpuste iz njihovih podjetij, tudi nekateri politiki menijo, da cilji posvečujejo sredstva in da so sprejemljivi vsi posegi, ki njihovim tekmeccem zmanjšujejo možnosti. Politična oblast je mamillo, ki kvari ljudi. Taka oblast je sladka tudi v tako majhnih občinah, kot je naša, zato pri Odsevu že nekaj časa zaznavamo premike, ki naj bi nekaterim posameznikom zagotovili boljše položaje. Zavedamo se, da je lahko tudi časopis, kot je Odsev, v takem boju pomembno orožje, zato smo v uredništvu pozorni in bomo skušali vsem zagotavljati vsaj podobne možnosti.

Odsev

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Tjaša Banko, Zmago Knuplež, Tilen Hvasti, Frane Mazovec, Dunja Špendal, Majda Šilar, Zinka Kosmač in Brigita Crljenič

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk: **IR Image d.o.o.**

Trženje:

Oglaševalska agencija IR Image d.o.o.,
Tel.: 01 839 64 00

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno
in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
majsko
številko
oddajte
do

5.
maja
2010

Slika na naslovnici:

Gradimo mostove
Foto: Miro Štebe

UREDNIK

Županov kotiček

Medtem ko pišem ta Kotiček, gledam skozi okno s soncem obsijani Onger, ki začenja zeleneti. Končno je prišla pomlad. Po dokaj dolgi zimi, ki se je tokrat očitno odločila za polemiko z vsemi tistimi, ki opozarjajo na že opazne vplive podnebnih sprememb; bila je daljša in menda tudi bolj mrzla kot po navadi. Kar naenkrat bo spet vse zeleno, in svet se bo zdel lepši in bolj poln smisla kot v mrzlih zimskih dneh pod nizko poveznjenimi turbobno sivimi oblaki nad Trzinom in tudi nad vso Slovenijo, ki se zdi vedno bolj skregana sama s seboj, vedno bolj razdvojena kot nekakšna talka politike, ki ni sposobna dialoga in ne soglasja o celo najbolj preprostih vprašanjih. Ponujajo nam strategije razvoja in scenarije prihodnosti, s katerimi nam grozijo, češ da se bo treba odpovedati nekaterim pravicam, dalj časa in bolj zavzeto delati, zmanjšati izdatke za kulturo in socialo in tako pomagati kapitalu do večje učinkovitosti, kar z drugimi besedami pomeni: lastnikom kapitala do večjih dobičkov. Toda načrtovalci neomejenega razvoja v nedogled in zagovorniki izčrpanja naravnih virov, kot da nikoli ne bodo izčrpani, gurujti razbrzdanega potrošništva, ki v ljudeh vidijo samo »človeške vire« (beri »žive stroje«) in potrošnike, torej kupce, čeprav ni jasno, kako naj vedno slabše plačani delavci pokupijo vse, kar naj bi izdelali, ne slišijo ure, ki tiktaka v oceanih zaradi nepričakovano hitrega taljenja ledu na tečajih, v vse številnejših orkanih in v rasti površin puščav v Afriki in Aziji in do neke mere tudi v drugačnem vedenju in navadah ptic pri nas in še na kakšnem področju.

Okolje in prihodnost ne smeta biti samo skrb deklarirano »zelenih«

Skrb za okolje in tudi zaveza za ravnanje, ki vsaj ne bo pospeševalo grozečih podnebnih

sprememb, je vsaj moralno obveznost slehernega izmed nas in še posebej vseh večjih investitorjev, med katere sodijo tudi občine. V Občini Trzin se tega že nekaj časa zavedamo in prav zato smo leta 2005 v občinskem svetu sprejeli Strategijo razvoja občine, v kateri nedvoumno piše, da se odločamo za trajnostni koncept razvoja, o katerem se, tudi v kontekstu aktualne finančne in gospodarske krize, vedno več govori, leta 2005 pa je bila to še precej nova in celo do neke mere prekucška razvojna orientacija. V skladu z opredelitvijo za trajnostni koncept razvoja smo v zadnjih letih tudi vedno, seveda včasih bolj, včasih manj zavzeto ravnali, upoštevali pa smo ta koncept vedno. Tako tudi ob pripravi in sprejemu lokalnega energetskega koncepta naše občine v preteklem letu in v prvih ravnanih v skladu s tem konceptom. Naša občina ponuja subvencije za obrestno mero za posojila za posege za energetske sanacije stavb in je že tudi izvedla prve posege, ki izboljšujejo energetske bilance stavb v občinski lasti itd.

Nizkoenergetski vrtec

Že vsaj kakšno leto dni se zelo intenzivno pripravljamo na gradnjo novega vrtca v Mlakah, ki ga bomo gradili na isti parceli, na kateri že stoji obstoječi vrtec Žabica, vendar ne kot nadomestni objekt, tako da možnosti za otroško varstvo v Trzinu kljub gradnji ne bodo niti najmanj zmanjšane ali otežene tudi v času gradnje. Smo pa se priprav na projektiranje oziroma priprave projektne naloge tokrat lotili še veliko bolj temeljito kot po navadi, in to prav zato, ker želimo zgraditi vrtec, ki bo čisto vso energijo, ki jo bo potreboval, črpal iz obnovljivih virov, in bo hkrati zgrajen tako, da bo zagotavljal otrokom in vzgojiteljicam ter vzgojiteljem čim bolj primerne in zdrave pogoje za bivanje in delo. Opravili smo celo vrsto razgovorov z možnimi izvajalci, ki gradijo nizkoenergetske oziroma energetske varčne objekte in ponujajo rešitve za učinkovito rabo obnovljivih virov energije. V ta namen smo naročili tudi študijo, katere namen je ugotoviti, kateri obnovljivi vir bi bilo na dani lokaciji najbolj primerno uporabiti. V okviru priprave študije bo izvedena tudi raziskava lokacije z vidika navzočnosti podtalnice in strukture tal, tako da bo mogoče z veliko zanesljivostjo ocene izbrati način zagotavljanja energije. Ali bo to toplotna črpalka za izrabo toplote vode ali toplotna črpalka za črpanje toplote zemlje ali celo sistem Isomax, ki predstavlja dokaj novo, a že preizkušeno rešitev s skladiščenjem sončne energije pod samim objektom in hlajenje te energije za ogrevanje pozimi in hlajenje poleti. Skratka, želimo biti inovativni in hkrati varčni kar zadeva stroške Obratovanja vrtca v prihodnosti kot tudi kar zadeva naše izrabljanje virov energije in obremenjevanje okolja. In tako bomo seveda razmišljali tudi ob vseh drugih projektih, ki se jih Občina Tr-

zina namerava v skladu s sprejeto Strategijo razvoja lotiti v prihodnje. Pri tem ni nepomembno tudi dejstvo, da bo ob tako načrtovanih objektih tudi Občina Trzin lažje prišla do sredstev za sofinanciranje gradnje iz državnega proračuna ali iz evropskih virov, kar je drugače zelo težko, ker je pač naša občina bolj razvita od praktično vseh slovenskih občin, razen MOL.

TONE PERŠAK

Prestavljen kulturni večer

Vsem občanom in občankam občine Trzin sporočamo, da je županov kulturni večer, po dogovoru z gostjo klimatologinjo Lučko Kajfež Bogataj, prestavljen na četrtek, 22.04.2010, ob 19:30 uri. Z znano slovensko klimatologinjo bomo govorili o vplivih podnebnih sprememb, kakšne naj bi bile spremembe na območju Slovenije in tudi o tem, kaj lahko na tem področju naredijo posamezne občine.

Vabilo na zasaditev drevesa

Spoštovani občani in občanke, vabim vas, da se nam ob dnevu Zemlje, 23.04.2010, ob 12:00 uri, tako kot vsako leto, pridružite pri zasaditvi drevesa. V krajšem kulturnem programu bodo sodelovali otroci iz osnovne šole Trzin. Vljudno vabljeni.

ŽUPAN: TONE PERŠAK

PS U: Kraj zasaditve drevesa do zaključka redakcije še ni bil določen.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. - 14.

sreda 8. - 13. in 14. - 18.

petek 8. - 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 1/2f oziroma na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Pogovor z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom

Praznovali bomo na ustaljen način

April je mesec, ko posebno pozornost namenimo okolju, Trzin dobiva tudi lepšo, bolj urejeno podobo s skoraj urejeno Ljubljansko cesto. Zanima me, kako bo Občina letos poskrbela za lepšavo kraja s cvetnimi nasadi? Imamo kar nekaj površin, ki bi se jim zelo prilegle cvetlične gredice, na primer rondo.

Kot vsako leto, bomo gotovo tudi letos skrbeli za čim lepši izgled Trzina. Velja zlasti za že doslej urejane površine ob vhodih v naselje oziroma v OIC Trzin in seveda tudi na drugih izpostavljenih mestih. S tem, ko se na primer bližamo zaključku del na odseku Ljubljanske ceste od križišča pri banki do mostu čez Pšato, kot je vidno, že nastajajo površine ob pločniku, za katere bo treba poskrbeti. Obnoviti bo treba ureditev na zelenici ob uvozu v Mlake, pa površine ob uvozu v OIC in seveda je še kar nekaj drugih mest, za katere bomo poskrbeli.

V času obnove mostu preko Pšate na Ljubljanski cesti morajo nekateri krajani delati »obvoznico« po pešpoti ob Pšati do šolskega mostu. Ugotavljajo, da niso več vajeni hoje po peščenih površinah. Na uredništvu Odseva večkrat dobimo vprašanje, kdaj bo občina dala asfaltirati tudi tisti del pešpoti ob Pšati?

Tudi o asfaltiranju te poti že dalj časa razmišljamo. Ker je potrebno obnoviti tudi vodovod, ki teče pod to potjo, bomo seveda počakali na projekt obnove vodovoda in izvedli oboje skupaj. Je pa le treba omeniti tudi bojazen nekaterih, da se utegne pot, ko bo asfaltirana, spremeniti v dirkališče za kolesarje in mopediste in celo kak avtomobil zna privabiti; podobno, kot se je to že zgodilo na podobni, vendar že asfaltirani poti od Čebu-

Pri vrtcu raziskujejo sestavo tal

lovega mostu do brvi pri šoli.

Kako se pripravljate na letošnji občinski praznik? Ali bo ob prazniku otvoritev obnovljenega mostu in prenovljene Ljubljanske ceste in zakaj se bo tokrat festival Trzinska pomlad začel čisto ob koncu pomladi, to je kasneje, kot smo bili vajeni?

Praznovanje bo potekalo nekako podobno kot običajno in tudi prireditve, ki ob občinski proslavi že tradicionalno spremljajo občinski praznik, so tudi za letos napovedane. Proslava bo, kot je znano, 14. maja, in naslednji dan pričakujemo, kot že vsa leta, srečanje Združenj borcev za vrednote NOB z občani, nato tradicionalni šahovski turnir itd. Teden dni pred tem bo vikend, ko bo organiziran Florjanov sejem, tudi letos, kot sem prepričan, z bogatim programom, in teden dni po občinskem prazniku naj bi se, če prav vem, začela Trzinska pomlad, ki jo letos že bolj ali manj suvereno organizira Zavod za kulturo, izobraževanje, šport, turizem in mladino. Tako da kakšne zamude, mislim, ne bo.

Pred kratkim so za Centrom Ivana Hribarja uredili dodatna parkirišča, ki so delno razbremenila pločnike pred CIH. Bralci nas sprašujejo, ali gre zdaj tam za zasebno parkirišče in ali je zdaj režim parkiranja na kraku Ljubljanske ceste pred CIH kaj spremenjen?

Dodatno parkirišče, ki ga omenjate, je za svoje zaposlene na lastnem zemljišču uredila družba Aktiva in tako opazno razbremenila parkirišča ob uvozni ulici pred CIH-om in, seveda, posledično tudi avtomobilski pritisk na to uvozno ulico, kar se že pozna. Sam režim ali boljše rečeno pravila v zvezi s parkiranjem se zaradi tega niso spremenila, saj ta pravila postavlja zakon in v nadaljevanju še občinski predpisi. Nameravamo pa s premišljeno ureditvijo na tem območju omogočiti nekaj več legalnih možnosti za parkiranje na način, ki bo zagotavljal, kot rečeno, nekaj dodatnih parkingov in hkrati tudi pretočnost in varnost prometa. Še vedno pa velja, da je v korist vseh, pešcev, voznikov in zlasti otrok, le treba ravnati previdno in nekoliko restriktivno, in ni mogoče dopuščati, da kar vsevprek zaparkiramo čisto vse površino, do katerih je mogoče priti, naj bo to dovoljeno ali ne.

Ob Kidričevi cesti od rondoja v smeri proti OIC so cestni delavci začeli urejati robove cestišča. Nekateri bralci nas sprašujejo, kaj pravzaprav zdaj delajo tam? Prav tako sprašujejo, ali bo občina poskrbela za boljše kolesarske steze na svojem območju in njihove navezave na zgledno urejene kolesarske steze v sosednjih občinah (izjema je MO Ljubljana – kjer steze v bližini meje s Trzinom nikakor niso primerne)?

Ko bodo bralci ta odgovor brali, bodo seveda že vedeli, da se tod obnavlja že dotrajani vodovod in da gradimo kolesarsko pot in nekaj dodatnih parkingov, potrebnih zlasti za

obiskovalce oziroma za poslovanje lokalov v obeh zgradbah, namenjenih poslovni dejavnosti ob Kidričevi ulici oziroma za občane in občanke. Gre za uredničenje odločitev občinskega sveta, sprejetih že pred nekaj leti ob spremembah PUP za območje Mlak. V tem pojasnilu je tudi del odgovora na vprašanje o kolesarskih poteh. Vemo pa, da imamo v Trzinu, kar zadeva kolesarske poti, zlasti dve ozki grli. Mislim na območje med Mlakami in OIC, kjer se pač zelo počasi odvijajo vprašanja v zvezi z zemljišči, potrebnimi za povezavo med Mlakami in OIC, in na kolesarsko povezavo proti Mengšu, čeprav se zlasti po ulici Za hribom načeloma da čisto spodobno kolesariti iz Trzina v Mengeš.

Ali se bo naša občina vključila tudi v združenje Srce Slovenije, ki ga vodi Podjetniški center Litija in ki združuje vse več občin našega območja? Kaj lahko takšna povezava prinese Trzinu?

Tudi o tem se pogovarjamo in v nekatere projekte medobčinske povezave Srce Slovenija je Občina Trzin že vključena. Vprašanje pa je, ali se je smiselno vključiti v celoti glede na to, da so v to združbo vključene zlasti občine, ki so izrazito podeželske, da ne rečem ruralne (razen Občine Kamnik), in da je večina programov, s katerimi se ukvarjajo, usmerjena v razvoj podeželja, v razvijanje dodatnih programov po vaseh ipd., za kar pa v Trzinu vsaj v preteklosti ni bilo posebnega zanimanja. Ampak, kot rečeno, se pogovarjamo. Ravno v teh dneh imamo sestanek z direktorico Centra za razvoj iz Litije. Res pa je, da se sam ne navdušujem za to, da bi morali biti ravno povsod vključeni, kajti članstvo v vsaki taki združbi že samo po sebi nekaj stane, pa naj od tega je kakšna korist ali ne.

Med obnovo Mengeške ceste doslej še niso izvedli popolne polovične zapore cestišča, kar so sprva napovedovali. Ali bodo izvajalci obnovo ceste lahko izpeljali tako, da jim takšne trajnejše polovične zapore ne bo treba izvesti?

Seveda ne. Gre za to, da trenutno še vedno opravljajo predvsem dela v zvezi s komunalno infrastrukturo ob cesti, ko se bodo lotili infrastrukture pod cestiščem in samega cestišča, bodo pač zapore neizogibne, kdaj pa kdaj vmes tudi popolne.

VPRAŠANJA SEM ZASTAVLJAL MIRO ŠTEBE

Širjenje mostu čez Pšato

Hočete biti sosed pokopališča?

V zadnjem obdobju je Občina pripravila dva zbora občanov, na katera je povabila le prebivalce ulic v bližini predlaganih morebitnih lokacij za trzinsko pokopališče. Že v naprej je bilo mogoče pričakovati, da bodo udeleženci sestankov predlagane lokacije zavrnil. To se je najprej zgodilo na dokaj slabo obiskanem zborovanju prebivalcev Kidričeve ceste in še nekaterih sosednjih ulic, kjer so govorili o možnostih za ureditev pokopališča na jasi

ob poti proti trzinskemu bajerju, nato pa so 7. 4. svoje nestrinjanje z umestitvijo pokopališča na lokaciji z »delovnimi imenoma« Brodič in Zastrano izrazili tudi prebivalci Jemčeve in Habatove ulice in ceste Za hribom. Na slednjem zboru je po začetnem »mrtvilo«, med katerim so udeleženci, ki jih tokrat niti ni bilo malo, v glavnem izjavljali, da si v soseščini ne želijo pokopališča, nekaj več pozornosti pritegnila razprava o poimenovanju lokacij za pokopališče. Opozorili so, da območju, ki je med predlaganimi lokacijami nosilo delovno ime Za strano, tam nikoli niso rekli tako in da je Za strano pravzaprav drugače. Nato pa so udeleženci srečanja opozorili, da takšna omejena zborovanja, kjer je že v naprej mogoče predvideti, da bodo udeleženci zavrnil predlagane rešitve, niso najbolj smiselna. Zavzeli so se, da bi najprimernejšo lokacijo za pokopališče iskali skupaj z vsemi občani občine. Trzinski župan g. Anton Per-

šak je pojasnil, da bo zborov občanov na to temo še več in da jih je nekaj že bilo. Dejal je, da so zdaj želeli neposredno pridobiti stališča bližnjih sosedov za predlagane morebitne lokacije, da pa bodo k iskanju primerne rešitve kasneje pritegnili vse Trzince. V razpravi so potem udeleženci srečanja začeli razpravljati tudi o drugih možnostih, še zlasti o tem, da bi pokopališče umestili na južni del naselja čez železniško progo, tja, kjer so zdaj zaraščeni travniki. Župan je pojasnil, da bi tisto lokacijo zelo težko dobili, saj Ministrstvo za kmetijstvo v zadnjem času zelo ostro nasprotuje kakršni koli spremembi namembnosti kmetijskih zemljišč, in da naj bi bila tista zemljišča ocenjena kot kmetijska zemljišča prve kakovostne skupine. Udeleženci so se strinjali, da je treba prostor za pokopališče še iskati, vendar ne v njihovi soseščini, eden od razpravljalcev, g. Emilijan Pevec, pa se je ob tem vprašal, zakaj se vsi tako otepamo svojih rajnkih.

MIRO ŠTEBE

Spomin na nekdanje čase

Lahko bi rekli, da je našo državo motoriziral predvsem fičo, kot smo popularno imenovali zastavo 750. Verjetno je to tudi razlog, da ti avtomobili pri ljudeh še danes vzbujajo precej nostalgичne občutke in nanj vsi gledamo z naklonjenostjo. Uvod v novo sezono srečanj

starodobnih vozil je v soboto, 27.03.2010, pripravil **Fičo klub Slovenija**. Na tretjem srečanju fičkov z začetkom v Lukovici pri Domžalah se je letos zbralo rekordno število teh avtomobilov, skupaj natančno 103. Na tem mednarodnem srečanju je sodelovalo tudi pet gostov iz Srbije in dva iz Avstrije.

Namen srečanja je druženje lastnikov enakih avtomobilov (fičkov), izmenjava izkušenj pri obnavljanju avtomobilov in menjava rezervnih delov. Prikazana je bila uporabnost teh vozil od uporabe v službene namene in za osebno uporabo. V koloni so peljali fičo – milica, zdravnik, gasilec, AMZS, avtošola ... Bilo je tudi nekaj predelanih avtomobilov za cestne dirke – Abart in Fičo – Cabrio.

Iz Lukovice smo v koloni odpeljali na blagoslov, ki ga je opravil župnik iz Doba, ki je sicer tudi sam voznik fička. Zaželel nam je varno vožnjo in da bi nam fički dobro služili. Nato smo vožnjo nadaljevali skozi center Domžal, proti Mengešu in naprej v Trzin na grad Jable. Občina Trzin, turistično društvo Kanja – Trzin in gostilna Trzinka so vse udeležence parade fičkov pogostili s trzinskimi specialitetami in dobrotami. Turistični vodniki so predstavili znamenitosti kraja in zgodovino gradu Jable. Na žalost grad ni bil odprt za ogled. Pot smo zaključili ponovno v Lukovici.

Če bo vse po sreči, bo **Fičo**

klub Slovenija podobno srečanje organiziral tudi marca prihodnje leto, v upanju, da se ga bo udeležilo še večje število fičkov.

DANILO ORAŽEM

Prvih šest poklicnih »trzinskih« rezbarjev

V tehnični učilnici Osnovne šole Trzin je 16. marca letos Turistično društvo Kanja Trzin pripravilo manjšo slovesnost ob priliki polaganja izpitov za priznanje nacionalne poklicne kvalifikacije za poklic rezbar/rezbarica. Turistično društvo Kanja, v katerega okvirj spada rezbarska skupina, je bilo vpisano v register izvajalca postopkov za ugotavljanje in potrjevanje omenjenih poklicnih kvalifikacij s strani Državnega izpitnega centra Ljubljana. Pred tričlansko strokovno komisijo, na čelu katere je bil svetovalec Drago Milovac, je izpit opravilo vseh šest prijavljenih rezbarjev.

Dogodek ob prvih izpitih v Sloveniji za NPK rezbar v Trzinu so pozdravili župan Občine Trzin Tone Peršak, ravnateljica OŠ Trzin Helena Mazi Golob, svetovalec Državnega izpitnega centra Slavko Lapajne, mentor trzinskih rezbarjev Marijan Vodnik pa je prisotnim nanizal aktivnosti na tem področju, ki je tudi zapisana v nadaljevanju.

Slovesnost se je zaključila s podelitvijo certifikatov rezbarjem za opravljen izpit in zahvala predsednice TD Kanja Trzin Jožice Valenčak vsem, ki so bili zaslužni za ta slovesni dogodek.

Trzinska rezbarska zgodba

Zgodba o slovenskem rezbarju se je tako rekoč začela že v mojih zelo mladih letih. Ko sem doživel nikomur pripadajoč položaj mojega strica Maksa Berganta iz Kamnika, ki je bil po vsej Sloveniji priznan kot vrhunski podobar in je izpolnjeval naročila vseh mogočih želja, med drugim je oblikoval ter dopolnjeval tudi ideje arhitekta Plečnika, je v meni klilo nekaj, kar je oblikovalo celotno moje obdobje vklesavanja v les. Ogromno ustvarjati, pa biti brez poklica, izražati lepoto in izpolnjevati najrazličnejše želje po lastnih idejah in zamislih, pa ne biti del slovenske kulture in umetniške zakladnice, se mi je zdel popoln absurd.

Verjetno sem prav zato sam izobrazbeno pristal v arhitekturi, saj je bila v tistih časih še najbolj široko področje za izražanje lastnih vsestranskih idejnih potreb človeštva.

Pred desetimi leti, ko sem kot nekdo, ki vklesava v les, vstopil

med ljudi in ko se je začela zgodba trzinskih rezbarjev z mojim mentorstvom, pa so tudi moje opisane želje začele dobivati svoje končne podobe.

Ob stikih s primorskimi ljubitelji lesa in izraza v njem sem spoznal mnogo novih prijetnih ljudi, in se je verjetno kar moralo zgoditi, da sem spoznal tudi takratno ravnateljico lesarske šole v Novi Gorici gospo Darinko Kozinc. Oba sva bila edina, da bi udomačena beseda rezbariti morala dobiti tudi mojstra, ki to počne. Aktivni položaj omenjene energične gospe je omogočil vložitev zahteve za poklicno kvalifikacijo rezbarja, ki pa se je v prvem poskusu izgubila.

Ko pa je čez čas sledila nova vloga gospe Darinke, takrat že goriške podžupanje, pa se je zgodba rezbarja začela končno odvijati.

Ob srečanjih na državnem izpitnem centru v Ljubljani se je pod okriljem gospe Darje Štarklove izoblikoval okvir obveznih znanj novega slovenskega poklica rezbar - kot rezbarja, izdelovalca skulptur, pripravljalca novih in starih skulptur za barvanje in pozlato, izdelovalca intarzij ter plitvega in globokega reliefa. S tem je bila povezana vsebina znanj nekdanjih podobarjev. Tako je v Sloveniji končno uradno zaživel poklic rezbar.

Zgodba pa se je morala kar ne-

kako nadaljevati, saj smo z gospodom Slavkom Lapajnem na državnem poklicnem izpitnem centru prišli do zaključka o nekakšni nujnosti podeljevanja enkratnega dosmrtnega rezbarskega certifikata vsem rezbarjem v Sloveniji, ki bodo seveda po izpitni presoji izpolnili vse predpisane pogoje. Prva podelitev teh certifikatov pa se je ob zaključku vzpostavitev dveh tričlanskih komisij in potrebnega tovrstnega mentorja, na podlagi predhodnih izpitov ter pridobitve podeljevanja teh certifikatov Turističnemu društvu Kanja Trzin, pod okriljem katerega trzinski rezbarji spadamo, zgodila 16. marca 2010 v Trzinu.

Majhna slovesnost v učilnici v OŠ Trzin, kjer smo rezbarji z razumevanjem vodstva šole pridobili možnost desetletnega dosedanjega druženja, pa je bil kraj tega srečnega dogodka na opisani kar dolgotrajni poti.

S tem je zaključena ta zgodba, ki pa si seveda želi nadaljevanja za mlade ljubitelje izražanja v lesu z ustreznim šolskim nadaljevanjem z možnostjo dosega končnega cilja na akademski stopnji.

TRZINSKI MENTOR MARIJAN
VODNIK

Zbiranje vejevja se je prijelo

Občina Trzin vsako leto na več lokacijah v Trzinu poskrbi tudi za zbiranje vejevja in tistega, kar ostane po obrezovanju živih meja, okrasnega grmičevja in sa-

dnega drevja po vrtovih. Letos se je na teh zbirališčih nabralo kar dosti vejevja, nekaterim svojeglavcem pa nikakor ne gre v možgane, da med vejevje ne sodijo drugi odpadki. Kar na nekaj zbirališčih vejevja smo lahko videli kar precej vreč najrazličnejših odpadkov. V nekaterih vrečah so res bili ostanki rastlinja, iz nekaterih pa je sililo vse kaj drugega.

TD Kanja

Komisija za urejenost kraja, varstvo narave in dediščine ter turistične ponudbe v občini Trzin

V spomladanskem obdobju prične komisija s prvimi ogledi urejenosti kraja. Ob tej priliki

POZIVAMO IN VABIMO

vse ljubitelje cvetja in urejene okolice, da nas povabijo na ogled in fotografiranje svojih domov in poslovnih prostorov. Z vašo pomočjo bodo člani komisije opravili ogled in ocenjevanje čim večjega števila lepo urejenih cvetličnih nasadov.

Svoje povabilo oddajte pri informacijskem pultu v CiH, Ljubljanska 12/f ali po telefonu 564-47-30.

O razkrivanju preteklosti

V četrtek, 18. marca, je župan občine Trzin na svoj kulturni večer povabil arheologinjo in kustosinjo Medobčinskega muzeja Kamnik Janjo Železnikar, ki je vodila zadnje arheološke raziskave na hribu Ongar nad Trzinom. Kot smo v Odsevu že poročali, so te najdbe Trzin vpisale na zemljevid arheoloških najdišč, potrdile pa so, da so ljudje bivali na hribu od mlajše kamene dobe naprej do prvih obdobjih srednjega veka. Janja Železnikar je bila

tudi avtorica zanimive arheološke razstave v CIH, kjer je predstavila trzinske najdbe in kako si arheologi pomagajo z najrazličnejšimi zbiranji podatkov za svoje raziskave. Na kulturnem večeru je najprej predstavila arheologijo v svetovnem merilu. Govorila je o njenih prvih začetkih, velikih odkritjih pa tudi o nekaterih zmotah in stranpoteh, ki so jih ubirali raziskovalci človeške zgodovine. Orisala je tudi delovanje arheologov na

območju Slovenije, še posebej pa je spregovorila o izkopavanjih in najdbah na Ongru. Med drugim je povedala, da arheologi zdaj opravili bolj poskusna izkopavanja in da večina sledov nekdanjih Ongrovcev verjetno še čaka, da jih odkrijejo. Nadaljevanje raziskav bi bilo možno, če bi jih podprla občina, saj na to, da bi država naročila in financirala izkopavanja na hribu nad Trzinom ni računati. Arheologi imajo zdaj res veliko dela pri odkrivanju novih najdišč, ki so jih nakazala izkopavanja v času gradnje avtocestnega križa

v Sloveniji in ob gradnjah, ki jih načrtujejo v različnih slovenskih mestih. V sproščnem pogovoru po predavanju je našla tudi nekatera druga najdišča v okolici našega kraja.

MŠ

Cvetličarna Tanja Hadler

Za ocvetličenje Trzina bi lahko naredili še več

Narava nas vsak dan prese- neča z novimi in novimi barvami cvetja, vse več cvetja pa opazamo tudi na vrtovih in v okolici trzinskih hiš. Tiste gospodinje, seveda pa tudi gospodarje, ki kaj dajo na urejenost svojih domov, zdaj vse pogosteje zanese tudi k cvetličarjem, zato smo, že neka- ko po tradiciji, za to številko našega glasila obiskali eno od cvetličark v Trzinu, pravzaprav edino, ki ima v našem kraju tudi cvetličarno.

V naši občini imamo samo eno cvetličarno, katere la-

stnica ste že par let. Vem, da niste po osnovni izobrazbi cvetličarka, zato vas prosim, da poveste vašo zanimivo življenjsko zgodbo o poti do cvetličarne v Trzinu.

Res je, po izobrazbi sem popolnoma nekaj drugega in tudi poklic, ki sem ga opravljala skoraj 15 let pred vstopom v cvetličarske vode nima popolnoma nobene veze s cvetličarstvom. Sama ideja se je porodila čisto slučajno, in sicer v času, ko je moj nekdanji mož imel podjetje za grosistično prodajo rezanega cve-

tja in sem mu v času večjih praznikov pomagala pri distribuciji cvetja. Tako sem pravzaprav srečala nekdanjo lastnico cvetličarne, ki mi je tako rekoč »mimogrede« ponudila možnost, sama je v tem času že odhajala v pokoj, prevzema poslovnega prostora in same dejavnosti. Po začetnem popolnem zavračanju, saj sama o tem nisem nikoli razmišljala, sem po temeljitem razmisleku le sprejela ponudbo, kajti prehod na novo področje dela, do takrat meni še popolnoma neznano, je do neke mere iz- ziv, vsekakor pa velika odgovornost.

Danes lahko priznam, da mi ni žal. Kljub visokemu in odgovornemu položaju v podjetju, kjer sem bila zaposlena prej, me delo ni izpopolnjevalo, kakor me danes, ko ga resnično opravljam z ljubeznijo. Ne glede na nekaj adrenalinskih terminov v letu, ki v cvetličarstvu so, pa sem sedaj veliko bolj sproščena, z velikim veseljem opravljam svoj poklic in ugotavljam, da ima to, da sem po izobrazbi popolnoma nekaj drugega, samo prednosti, in sicer v samem delu kot tudi pri organizaciji in vodenju podjetja.

Ste mamica dveh hčera, živite v Ljubljani. Kako premagujete vsakodnevne težave? Ali pa mogoče kdaj pomislite na selitev v naš konec?

Ja, to pa je življenje! Sploh ne razmišljam o besedi premagovati, ampak živeti. Res je, sem mamica dveh princesk, starejša bo 9 let, mlajša pa 2 leti in živimo v Sostrem v Ljubljani.

Sama oddaljenost od Trzina sploh ni problem, priznam, da v skoraj petih letih, od kar sem prevzela dejavnost, oddaljenost nisem začutila kot oviro. Samo premagovanje vsakodnevni težav bi jaz poimenovala, vsaj v mojem primeru, kot prilagajanje in sprtno reševanje logističnih in varstvenih težav. Starejša hči je namreč zaljubljena v šport in jo je potrebno voziti na treninge in tekmovanja. Mlajša nadobudnica pa si vsekakor želi biti stalno v maminem objemu. Tako da samo usklajevanje potreb in želja ter hkrati izvajanje tega nekako že izpolni moj ves čas.

O selitvi v Trzin nisem razmišljala, se pa nikoli ne ve...

Koliko vas je zaposlenih v cvetličarni in kakšne so težave pri zaposlitvi dobrega cvetličarja?

Trenutno sva zaposleni dve, za pomoč pa imava še študentko. Glede na projekte, ki jih pripravljamo, pa se bo, vsaj tako računamo, potreba po zaposlenih povečala. Se pa strinjam, da je velika težava zaposliti dobrega cvetličarja ali aranžerja. Po izkušnjah lahko rečem, da je to zdaj skoraj nemogoče. Vsaj mladi, ki naj

Mednarodni literarni večer

Kot že več let zapored, je tudi letos župan Občine Trzin g. Anton Peršak v času mednarodnega srečanja članov Pen klubov na Bledu v Trzin povabil nekaj zanimivih udeležencev blejskega srečanja in pripravil literarni večer. Literati, med

katerimi so bile kar tri penice oziroma pisateljice, so predstavili svoje delo in poglede na življenje. Tudi tokrat je bilo druženje prijetno in bo ostalo v prijetnem spominu vseh, ki so si vzeli čas za srečanje s tujimi literarnimi ustvarjalci.

bi imeli veliko idej in naj bi bili inovativni, se z odgovornostmi ne znajo spoprijeti. Njihov način razmišljanja, ko pridejo v službe, je zelo pavšalen, neodgovoren in neelastičen. Na samo delo v cvetličarni gledajo zgolj kot kakšne stranke, ki pridejo v cvetličarno. Vidi jo samo lepe rožice, dodatke itd.... za tem pa stoji vrsta najrazličnejših delovnih procesov, ki jih je potrebno opraviti, da je ta roža ali rezano cvetje lepo aranžirano oz. postavljeno na polico. Nobenega poklica, najmanj cvetličarskega, se ne da opravljati površno. Zahleva in zajema celega človeka in njegovo kreativnost.

Spomladi pa vse ljubitelje cvetja najbolj zanimajo novi trendi zasaditve oz. katero cvetje bo to poletje »in«.

Letošnji trendi so vse rože v odtenkih viola in roza kombinacijah. Same zasaditve so izredno neformalne in kontrastne. »In« kombinacija letošnjega leta je že omenjena kombinacija viole in roza z rdečim kontrastom. Sliši se zelo nemogoče, vendar moram priznati, da je kombinacija resnično dobra. Letošnji trend so med drugim tudi vse drobnocvetne rastline, tako enoletnice kot trajnice. Opažam, da se vrtnarji v zadnjih letih trudijo vzgojiti bolj tiste sorte, ki so odpornejše in po možnosti trajne.

Kakšne pa so novosti pri šopkih in aranžmajih, mislim predvsem na dodatke, ki so obvezni del vsake dekoracije?

Novost, če bi temu lahko tako rekli, je vsekakor usmerjenost v naravne materiale, v naravne odtenke. Vendar za nas to ni nobena novost, saj to počnemo že od vsega začetka. Nekako rdeča nit cvetličarne je naravni material in barve, ki jih najdemo v naravi. Zadnja leta se opuščajo plastični oz. celofanski ovoji, plastične pentlje... Kot že rečeno, zamenjujejo jih materiali iz narave, ovojni papir iz prešanega cvetja, vrvice ter sami dodatki iz lesa.

Samo aranžiranje je bolj mini-

malistično in preprosto, vendar še vedno dovolj izvirno, da se stil oz. imidž naše cvetličarne vidi, ko se nekaj zavija.

Pred lokalom imate vedno razstavljeno cvetje in aranžmaje prilagojene letnemu času oz. praznikom, ljudje se radi ustavljajo, pogledajo, poklepetajo in kupijo. Zanima me, kakšni se vam zdimo Trzinci kot ljubitelji cvetja?

No, tukaj bi pa izkoristila priljubljenost in jih dejansko pohvalila, ne samo kot ljubitelje cvetja, ampak tudi že kot ljudi same. Kot sem že omenila, nisem domačinka, vendar način, kako smo bili sprejeti ob odprtju cvetličarne in še vse do danes pa zasluži eno samo veliko pohvalo.

Mi se bomo vsekakor še naprej trudili, da bomo zadovoljili njihove, moram priznati, zelo zahtevne želje, saj je to vsekakor tudi za nas izziv.

Ste podpornica Turističnega društva in skrbite tudi za cvetje v koritih na mostovih pri IOC. Ob podelitvi priznanj občanom za urejenost kraja vedno poklonite aranžma za samo prireditev. Čeprav še niste Trzinka, imate veliko razumevanje za društva. Povejte nam, kako gledate na delovanje le-teh v naši občini?

Z občudovanjem in še enkrat z občudovanjem. Živim namreč v skupnosti, kjer društev in kakršnih koli drugih prireditev v okviru občine sploh ni. Čeprav je skupnost dovolj velika in tudi mlade populacije dovolj, pa očitno ni interesa. Če pa je že, vsaj jaz tako vidim, zmanjka pri sami izvedbi. Takšno aktivno delovanje društev v občini Trzin samo občudujem in pohvalim. Takšna oblika združevanja na lokalnem nivoju je, po mojem mnenju, nujno potrebna za sam razvoj in utrip v skupnosti in ne nazadnje zelo lepa in dobra popotnica vsem mladim, ki živijo v tej občini, kajti le tako bodo lahko to tradicijo prenašali naprej. Kar manjka v današnji družbi, glede na tempo življenja, je komunikacija in še enkrat komunikacija. Ljudje se vse manj in manj pogovar-

jajo med seboj, če pa se, so pogovori površinski, ni globine. Takšna društva pa ohranjajo še tisti nivo komuniciranja, ki je potreben v današnji družbi.

Z novim cvetjem ste nasadili korita v avli CiH-a in rondo v Mlakah. Kakšno je vaše sodelovanje z Občino pri vseh še kako potrebnih izboljšavah ocvetličanja Trzina. Kot vam je znano, smo za urejenost kraja lani dosegli 3. mesto med majhnimi mesti na državnem tekmovanju preko TZS, letos pa se moramo potruditi to mesto obdržati oz. celo izboljšati.

Rondo v Mlakah ni naše delo. Korita v avli CiH smo zasadili mi, rondoja pa ne.

Z Občino sodelujemo dobro v okviru potreb, ki jih izrazi, moram pa priznati, da bi se za ocvetličanje Trzina moralo še veliko narediti. Predvsem pozivam k zasaditvi ob Ljubljanski cesti in ureditvi korit ob novih blokih, ki so popolnoma prazna in služijo mimoidočim za pepelnike. Prav tako bi bila zasaditev ob rondoju v Mlakah, na desni strani, potrebna temeljite obnove. Smatram, da bi se lahko z ne prevelikim finančnim vložkom pridobila zelo lepa podoba okolice ob samem vstopu v Mlake. Moram priznati, da so Trzinci, kar se okolic njihovih hiš tiče, zelo redoljubni, saj je resnično skoraj vsako dvorišče lepota za sebe.

Želim si, in vsekakor bomo k temu pripomogli tudi mi, da v letošnjem letu občina Trzin vsaj obdrži svoje že doseženo 3. mesto oz. da posežemo po mestu višje.

In za konec, kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Da postanemo in ostanemo najboljša cvetličarna v Sloveniji (ha ha ha ha).

Aja, saj to smo že (šala)!!!

Zdaj pa zares: Cvetličarna, kot sem že omenila, pripravlja nov projekt, o katerem ne bi želela veliko govoriti, ker je še vse v fazi dogovorov. Nekaj drobtin tega projekta smo vsekakor že predstavili našim strankam ob dnevu žena in materinskem dnevu, ostalo pa naj ostane zaenkrat še skrivnost. Vsekakor ostajamo zvesti cvetličarski branži, iščemo oz. dogovarjamo pa se seveda še za dodatno ponudbo, ki nam bo v cvetličarni popestrila izbiro, z njo pa bomo lahko prešli na nek višji nivo dela tudi izven cvetličarne.

Ob vsem tem pa bi se želela zahvaliti vsem Trzincem, ki nas obiskujejo in tudi kritično podajo svojo oceno, predvsem stalnim strankam. Smatramo, da vsako mnenje šteje in da se bomo kot Cvetličarna, kljub naši jasni viziji, lahko do popolnosti razvili samo z vašo oceno in obiskom.

DUNJA ŠPENDAL
FOTO ZINKA KOSMAČ

Aktiva čiščenje

Čiščenje, varovanje in ohranjanje naravnega okolja

Podjetje AKTIVA ČIŠČENJE d. o. o. iz Trzina je nastalo z združitvijo treh podjetij: Čistoča d.o.o., Intel servis d.o.o. in Hernaus d.o.o., katerih osnovna dejavnost so dnevna in specialna čiščenja. Osnovna usmeritev družbe je kakovostno opravljanje storitev, varovanje in ohranjanje naravnega okolja. Med strankami podjetja najdemo največje in najuglednejše zdravstvene, kulturne, izobraževalne in državne ustanove pa tudi druge poslovne subjekte s področja trgovine, turizma, živilstva in industrije. Za bralce Odseva nam je več o podjetju povedala direktorica Aktiva čiščenje d.o.o. gospa Jasmino T. Šušteršič.

Gospa Šušteršič, kakšen je odnos podjetja in naročnikov do okolja?

V našem podjetju opažamo, da okoljska ozaveščenost naročnikov z vidika varovanja okolja z leti narašča. Družba Aktiva čiščenje je s certificiranjem mednarodnega standarda ISO 14001 izoblikovala okoljsko politiko, iz katere so razvidne temeljne usmeritve podjetja. V paleto čistil smo vključili ekočistila, ki imajo povečano biološko razgradljivost ter zmanjšujejo tveganje za okolje (čistila z oznako »EU roža«). Naročniki se glede na možnost izbire med eko in običajno linijo čistil, zaradi razlike v ceni, odločajo za slednjo.

Ali država oz. lokalne skupnosti v zadostni meri sledijo trendom »zelenih politik«?

Vlada Republike Slovenije je v letu 2009 pričela s t.i. zelenimi javnimi naročili. Eden izmed ciljev za zeleno javno naročanje se navezuje tudi na uporabo ekočistil oz. čistilnih storitev. Pri razpisnih pogojih tako sledimo vsem zahtevam, ki jih je z vidika varovanja okolja potrebno izpolnjevati.

Kako pridobivate poslovne stranke?

Naše storitve tržimo tako pri obstoječih kot potencialnih naročnikih. Trudimo se, da prepo-

znamo potrebe svojih partnerjev, še preden jih opredelijo sami. Pri obstoječih naročnikih tržimo predvsem dela, ki so izven pogodbenih obsegov, kot so specialna čiščenja, generalna čiščenja in morebitna povečanja obsegov. Potencialne naročnike nagovorimo preko marketinških kampanj, preko spleta, telefona in drugih medijev ter preko sodelovanja na javnih razpisih. Veliko naročnikov pridobimo preko neposrednih povpraševanj in na osnovi priporočil naših obstoječih partnerjev, saj se zavedamo, da »dober glas seže v deveto vas«.

Kaj je pomembno za uspešno vodjo?

Predpogoj so dobri sodelavci, zaupanje v njihove in lastne sposobnosti, kajti velikih skupin brez zaupanja, jasne organizacije, natančnih pooblastil in ciljev ni lahko voditi. Pomembno pa je tudi ravnovesje; zame osebno je to razumevanje in podpora družine.

Kako motivirate svoje zaposlene?

V našem podjetju imamo zaposlenih 1.300 delavcev. Veliko pozornost namenjamo zaposlenim, njihovem strokovnemu in osebnostnemu razvoju, ki ga vzpodbujamo preko projekta načrtovanja in razvoja karier. Zavedamo se pomena motiviranih zaposlenih v storitveni dejavnosti, zato imamo pripravljen tudi načrt nagrajevanja. Tako je zasnovan tudi plačni sistem. Vsako leto izbiramo najboljše zaposlene, ki jih še posebej nagradimo. V lanskem letu smo 16 najboljšim zaposlenim podelili LCD televizorje. Skrb za

razvoj in uvajanje novih tehnologij dela, ob istočasnem usposabljanju zaposlenih, je naša glavna prednost in usmeritev tudi v bodoče.

So med vašimi naročniki tudi trzinska podjetja in organizacije?

Ponosni smo, da veliko naših strank prihaja prav iz občine Trzin in okolice. Trzin je res okolje z izrazitim poslovnim zaledjem in veliko naših trzinskih strank prihaja k nam. Pomemben segment čiščenja so šole in druge izobraževalne institucije. Med drugim skrbimo za čistočo v OŠ Trzin ter upravljamo celotno stanovanjsko naselje T3.

Prejšnji teden je v Sloveniji potekal doslej največji nacionalni projekt s področja ohranjanja okolja, Očistimo Slovenijo v enem dnevu! Ste v projektu sodelovali?

Aktiva čiščenje d.o.o. je projekt podprla z donacijo, na lokalni ravni se je mnogo naših zaposlenih odločilo sodelovati; ponosni smo, da je med njimi tako visoka ekološka zavest. Akcija je s številnimi prostovoljci pokazala, da nam prebivalcem tega planeta ni vseeno, kako bomo živeli v prihodnje.

Boste sodelovali na največjem trzinskem festivalu Trzinska pomlad?

S strani Javnega zavoda za kulturo, izobraževanje, šport, turizem in mladino Trzin smo pred kratkim prejeli povabilo za sodelovanje na festivalu. Zagotovo se bomo po naših najboljših močeh vključili v projekt.

FRANE MAZOVEC

Priprave na čistilno akcijo

Tudi v Trzinu smo se resno pripravili, da bi vseslovenska čistilna akcija tudi na našem območju dobro uspela. Pred začetkom akcije je bilo več sestankov in usklajevanj, nekateri Trzinci so si že prej v Trzinu in njegovi okolici ogledovali, kje je največ smeti in drugih odpadkov, kje so divja odlagališča in kako naj bi si med akcijo razdelili čistilna območja. Aprila je bil v dvoranici Marjance Ručigaj sestanek predstavnikov trzinskih društev, na katerem so se dogovorili, kje bo čistilo katero od društev in za katere kritične točke morajo še posebej poskrbeti. Letos se je v akcijo vključilo še več društev kot običajno, vodje akcije pa so poskrbeli, da so se čistilcem lahko, kjer so želeli, pridružili tudi posamezniki, ki niso člani nobenega od društev, a so hoteli pomagati.

Uspešna Ekošola v Trzinu

Učenci ekošole Osnovne šole Trzin so se letos prvič pomerili tudi v svojem ekokoznanju na ekokvizu. Tovrstna tekmovanja potekajo že od šolskega leta 2001/02, letošnji Ekokviz 2009/10 pa že drugo leto zapored poteka v partnerstvu Ekošole in Telekom Slovenije kot spletno tekmovanje prek Telekomove spletne strani.

Letos je bila osrednja tema tekmovanja **Natura 2000**, ki je bila ustanovljena z namenom ohranjanja živalskih in rastlinskih vrst. Vanjo je vključenega tudi več kot tretjina slovenskega ozemlja. - V Sloveniji je zaradi izredno bogate biotske pestrosti zaščiteneh kar 36 odstotkov celotnega ozemlja države. To je največji delež zaščitenega ozemlja med vsemi državami v EU. V skoraj vsaki slovenski občini se nahaja del zaščitenega območja Nature 2000.

Učenci so se lahko na tekmovanje pripravljali s pomočjo gradiva, ki je bilo objavljeno na spletu, kjer so lahko tudi poskusno odgovorjali na vprašanja iz omenjene teme. Šolsko tekmovanje tričlanske ekip je potekalo po vsej Sloveniji 11. marca 2010. Na naši šoli se je v ekokoznanju pomerilo 19 ekip, torej 57 učencev 6., 7. in 8. razreda, katerim je tekmovanje tudi namenjeno. Med 343 ekipami iz osrednjeslovenske regije so bili zelo uspešni. Najboljša ekipa z imenom The frozen ones (Liza, Iris in Tjaša) je v regiji osvojila 19. mesto, med vsemi 1288 slovenskimi ekipami pa 113. mesto. 11 najboljših ekip iz vse Slovenije se bo pomerilo 21. aprila 2010, dan pred dnevom Zemlje, na državnem tekmovanju v Ljubljani. Čestitke vsem mladim ekologom.

To je bil še en projekt naše ekošole, že vnaprej pa smo se pripravljali tudi na vseslovensko akcijo Očistimo Slovenijo v enem dnevu, ki je bila prav v času tiskanja te številke Odseva, zato bomo o njej poročali kasneje. V istem tednu smo zbirali tudi star papir.

JANA KLOPČIČ, OŠ TRZIN

Jure Lajovic:

Igralec, ki uživa v kuhanju, in kuhar, ki uživa v igranju

Če hočeš dobro kuhati ali dobro igrati, moraš to početi z ljubeznijo

V obdobju štirih let, odkar je predsednik trzinskega KUD-a, se je v KUD-u marsikaj spremenilo, pravi, predvsem so prisotni novi pristopi, spremenjen program, aktivni pa so novi obrazi, člani KUD-a. V tem obdobju je diplomiral iz igralskega na edini slovenski igralski akademiji in s svojimi poznanstvi iz igralskih voda v KUD pritegnil nekaj strokovnjakov s področja gledališča.

Kdaj si začel sodelovati v KUD-u? To je bilo leta '92, ko me je v KUD kot tehnika pripeljal brat. Delala se je predstava *Legenda o poldrugem Slovincu*, ki sta jo režirala Andrej Zupanc in pokojni Jože Štih. Potem smo začeli sodelovati tudi pri improvizaciji, po tem smo delali komedijo *dell'arte Lov*, zatem smo šli na seminar improvizacije v Schladming, kjer nas je neka Avstrijka narobe razumela, ko smo rekli, da se gremo ulično gledališče, ona pa je mislila, da se gremo cirkuško gledališče, in nas je povabila naslednje leto v Avstrijo na gostovanje z našo cirkuško predstavo. Zato smo se tega zares lotili in smo najeli Ravila Sultanova, ruskega klovna, ki nas je s svojo ženo Natašo učil cirkuških spretnosti. Tako da je bil vzrok, da se je zgodil Teater Cizamo, nekoliko ironičen - to, da nas je neka ženska narobe razumela...

Kaj ti je najbolj ostalo v spominu iz tistih časov, obstaja kakšna anekdota? Te povčini niso za javnost ... (smeh). Mislim, da je bila to predstava *Mali princ*, za katero še vedno stoprocentno stojim, saj je za moje pojme predstava, ki je imela kaj povedati. Drugo pa so bili koncerti, projekt, ki je trajal nekako 10 let. Najprej sem to organiziral sam, kasneje sem se povezal s študentskim klubom iz Domžal. Bilo je res nekaj dobrih koncertov. Elvis Jackson so v Trzinu nastopili štirikrat, Demolition Group je bil dober koncert, pa tudi Siddharta so nastopili v KUD-u, mislim, da je bil to zadnji njihov koncert tik pred prebojem, preden so postali tako uspešni. Takrat je bila dvorana čisto prepolna, od šanka do WC-jev si se prebijal pol ure.

Ti je žal, ker se ti koncerti ne dogajajo več, in zakaj se pravzaprav ne? Seveda je to dejstvo, da koncertov v dvorani KUD-a več ni, zame žalostno. Če samo pomislim, koliko volje, res ogromno volje in truda je bilo vloženega v to, da smo ponudili kakovostne koncerte, v kakšnih razmerah smo delali takrat, ko smo imeli 450.000 tolarjev letnega proračuna za vsa programska in investicijska sredstva ter tudi za stroške ogrevanja.

Torej brez koprodukcije ni šlo? Seveda ne, ker KUD ni imel financ za tako obsežno organizacijo, študentski klub pa je dal denar za najem dvorane vnaprej in KUD je lahko iz teh sredstev kupil opremo, ozvočenje.

Bilo je nekaj težav s sosedi, kaj se je dogajalo?

jalo? Znano je, da so v začetku ti koncerti odločno predolgo trajali, to je do 3. ure zjutraj. Ampak to načeloma ne bi bil problem, če se ljudje ne bi zbirali zunaj, na dvorišču, kjer je nastajal hrup, ki je dosegel vrhunec ob nekem sneženju, ko se je začelo kepati kakih petdeset ljudi. Hrup smo potem omejili z omejitvijo trajanja koncertov in z varnostniki. Vzrok, da so se ti koncerti nehali, pa po mojem mnenju ni v sosedih, temveč v mojem odnosu s takratno predsednico, ki je nasprotovala vsemu, kar sem jaz hotel narediti, in to brez nekega utemeljenega razloga.

S katerimi režiserji si v času svojega profesionalnega in tudi ljubiteljskega igranja delal? S temi, ki so bili na AGRFTV moji mentorji, to sta bila v glavnem Mile Korun in Matjaž Zupančič, poleg tega pa še z Mojco Horvat, Jernejem Lorencijem, z Nejcem Gazvodo in še s parimi mlajšimi iz njihovih letnikov, na primer z Dejanom Spasičem, Jako Andrejem Vojevcem, Efanine Lampič in z drugimi.

Kaj pa v KUD-u? Tu pa sem delal le z Ravilom Sultanovom.

Kakšna je bistvena razlika v načinu dela med režiserji? Da bi na to odgovoril, bi potrebovala več kot en intervju... Poenostavljeno bi rekla, da določene režiserje zanimajo popolnoma druge stvari, kot druge režiserje. Kaj hoče povedati en režiser s predstavo, kaj hoče pogledati, kam se odpravi, kaj bi rad postavil in kaj ga ne zanima, kaj črta, česa ne črta... tega je res veliko.

Kaj to pomeni v slovenskem prostoru biti diplomirani igralec, se lahko enako vrednoti kot v drugih državah, na primer v Ameriki? Mislim, da biti igralec, ima neko težo, saj te ljudje ne gledajo enako, kot če si na primer geodet, česar nikakor ne mislim slabšalno. Hočem reči, da vendar je drugače.

Ali je možno, da je pri nas igralec ikona, in če je, katerega od igralcev bi izpostavil kot takega – od sedaj delujočih igralcev? Igralec je lahko ikona, dejstvo je, da je Jurij Zrnec postal ikona, definitivno. Ikona je zame Andrej Rozman – Roza; on mi je blizu s tem, kar počne in kako počne, pri tem pa moram povedati, da sploh ni igralec po izobrazbi.

Zadnje čase je v slovenskem medijskem

prostoru, predvsem na televiziji, opaziti, da je veliko igralcev voditeljev oddaj, na primer Borut Veselko, Tjaša Železnik, Klemen Slakonja in Domen Valič; zadnja dva sta bila tvoja sošolca... Kaj vse lahko počneš kot diplomirani igralec poleg tega, da igraš v kakem institucionalnem gledališču? Za igralce je znano, če nič drugega, jim ni problem stati pred kamero, nastopati, saj se tega učijo štiri leta na fakso, kjer te naučijo tudi pravilno izgovarjati in poudarjati besede. Poleg tega naj bi imeli igralci dobro razvito domišljijo, s čimer je povezana sposobnost improvizacije. Naj bi bili tudi duhoviti, to se nekako pričakuje. Ni pa nujno, da so duhoviti, nekateri so, drugi pač nimajo smisla za humor. To pa so vse kvalitete, ki so nekako pričakovane tudi od televizijskih voditeljev, zato so igralci za to delo primerni. Potem veliko igralcev dela v institucionalnih teatrirh in »komercialnih«, torej privat teatrirh, tega je vedno več.

Slovenska igralška akademija letno sprejme deset igralcev in štiri režiserje. Ali se ti zdi za slovenski prostor toliko izobraženih igralcev in režiserjev preveč? Mogoče res. Včasih zaradi tega prihaja med igralci do določenih zamer. Problem je, ker se igralci zaposlijo v gledališčih za nedoločen čas, in teh delovnih mest je določeno število. Potem se delovno mesto ne »sprosti«, dokler igralec ne umre ali se upokoji, odpuščanja tu praktično ni. Tretja možnost je, da igralec prostovoljno zapusti nek teater, ker dobi delo v drugem, ne poznam pa primera, da bi nekega igralca odpustili.

Kako pa sedaj kot profesionalni igralec gledaš na amatersko gledališče? Je tvoj pogled kaj drugačen kot prej, ko si bil del amaterskega teatra? Seveda je drugačen. Malo zaradi znanja, ki sem ga pridobil na akademiji, malo pa zaradi izkušenj. Sigurno pa sem mnenja, da mora obstajati tudi amatersko gledališče, in to stoprocentno podpiram.

Ali bi sedaj kot profesionallec še kdaj nastopil v amaterskem gledališču? Lahko bi, če bi imel željo.

Kakšna pa je bistvena razlika med profesionalnim in ljubiteljskim gledališčem, poleg očitnih razlik, da so profesionalni igralci za svoje delo plačani, ljubiteljski pa ne? Bi-

stveno je to, da v ljubiteljskem gledališču to počnejo ljudje, ki jim je igranje v veselje, česar pa ne bi mogel vedno trditi za profesionalno gledališče. V njem ljudje delajo zato, ker so zaposleni tam, vendar delajo točno toliko ali pa še malo manj, kot bi bilo treba. Nekateri amaterski igralci so zelo zelo dobri, včasih celo boljši kot kateri od šolanih igralcev. Videl sem že marsikatero amatersko predstavo, ki je bila boljša kot profesionalna. To je po eni strani zelo v redu, po drugi strani je pa nekako čudno. Kaj delaš v profesionalnem gledališču, če te še amaterji nesejo? Videl sem par tako zelo slabih »profesionalnih« predstavl, da če bi gledal tako predstavo od amaterskega gledališča, bi rekel, da je zanič, kaj šele, ko je šlo za profesionalce!

Imaš tudi druga znanja, ki ti pomagajo služiti kruh, zelo dobro namreč kuhaš. Kako si se srečal s kuhinjo, kdaj te je zamikala? Doma sem petnajst let kuhal skoraj vsak dan za celo družino in spoznal, da imam za to smisel, da si upam poskušati nove stvari, in ko sem ugotovil, da nekatere jedi res dobro naredim, sem začel malo tudi eksperimentirati in sestavljati skupaj okuse, za katere bi večina rekla, da ne sodijo skupaj. Tako sem na primer izumil »kakukolo«, to je kaki z rukolo – odlična kombinacija! Kuhal sem z užitkom in z veseljem hodil na tržnico. Če se malo pohvalim, lahko rečem, da nisem še nikoli bolje jedel, kot skuham sam... (smeh) Nato sem se odločil in se vpisal na Visoko šolo za gostinstvo na Bledu. Ko smo tam delali nek projekt, ki so ga ocenjevali, so bili zadovoljni s tem, kar sem pripravil, in kot posledica sem dobil kar nekaj ponudb za opravljanje prakse in za službo. Na Visoki šoli za gostinstvo in turizem je potrebno namreč vsako leto opraviti kar veliko ur prakse, v prvem letu je to 280 ur, drugo leto pa 400. Tako sem za opravljanje prakse med drugim dobil ponudbo tudi iz Otočca. Rekel sem si: »Meni so gradovi všeč, grem pa na Otočec.« Ko sem prišel tja, me je šef kuhinje najprej vprašal: »Kaj bi pa ti rad delal?« Odgovoril sem mu: »Jaz nisem tu, da bi delal, jaz sem tu, da bi se učil,« kar je na šefa očitno naredilo velik vtis, saj sem potem en mesec lahko hodil po kuhinji in »prste pomakal v omakice« ... (Da ne boste mi-

slili, da se to res dogaja v kuhinjah! Tako se samo reče, seveda sem jedi poskušal s priborom.) Imel pa sem tudi gibljiv delovni čas, kar je za kuharja nepojmljivo – lahko sem prišel, kadar sem hotel, in šel, kadar sem hotel. Šef kuhinje Robi je bil res krasen človek, od njega sem se veliko naučil. Obenem sem na Otočcu vodil animacijski program, se pravi, štiri ure sem delal v kuhinji, štiri ure pa sem sodeloval kot eden od animatorjev na grajskih porokah, za katere sem napisal tudi par pesmic. Ko sem tako živel tam, sem ugotovil, da Otočec nima svoje legende, kot jo ima skoraj vsako staro slovensko mesto. Tako se mi je utrnila ideja, da bi napisal legendo, ki bi se lahko potem tržila kot celostni produkt – lahko bi se izdelovali raznorazni spominki, obeski, prodajale knjige, razglednice, sladice, glavne jedi... In sem napisal legendo o labodu. Ampak žal tam ljudje niso imeli dovolj posluha za mojo idejo in so me gladko zavrnil, čeprav se meni moja pravljica še vedno zdi dobra, in mislim, da so naredili napako.

To, da si doma toliko let kuhal, je verjetno vzrok za to, da si šel na kuharsko visoko šolo. Ali je mogoče tvoje delovanje v KUD-u vzrok, da si se vpisal na akademijo? To do neke mere definitivno drži. Ravno na tej blejski visoki šoli sem ugotovil, da mi nastopanje take vrste blazno leži. No, nastopal sem že veliko prej, bil sem vsepovsod. Takrat je bilo v bistvu tako, da ko sem bil ravno študent, sem pomislil, da ne bi bilo slabo, če bi še malo študiral, in sem se odločil, da se vpišem na »lahko« fakulteto, kjer se bo treba čim manj učiti in bo čim dlje trajalo... In AGRFT je genialen faks – tu se ni potrebno učiti, se pravi piflati. Res genialno zame, ki mi ni problem delati, problem se mi zdi »dudlanje«, in na igralstvu tega res ni, razen slovenščine, ki je malce »piflarska«. Če na hitro izračunam, mislim, da sem se na obeh fakultetah za vse izpite skupaj učil kakšnih 10% toliko, kolikor se drugi študentje povprečno učijo za en izpit na drugih fakultetah.

Česa se pa lahko naučiš z igranjem v ljubiteljskem teatru? Veliko se lahko naučiš, zelo pomembno je, kakšnega režiserja oz. mentorja imaš. Režiser mora biti hkrati tudi dober mentor. V KUD-u smo delali z Ravilom, ki je

precej v redu mentor. Režiser je učitelj, on te mora učiti in ti razlagati – kaj in kje ter kako in zakaj, predvsem zakaj. Če imaš za mentorja nekoga, ki svoje vizije in svojega znanja ne zna podati ali tega preprosto nima v sebi, zna biti težava. Potem se ne boš ničesar naučil. To je pogosto v amaterskih gledališčih, kjer imaš omejen nabor ljudi, ki lahko karoli delajo. Dober mentor lahko tudi tiste bolj zavrte odpre, ali tiste, ki se nočejo učiti, ali tiste, ki so prepričani, da vse znajo. To je tudi pogost pojav, ker je gledališče samo po sebi prostor, kjer se kot igralec rad kažeš. Se pravi, da so ljudje, ki nastopajo v gledališču, do neke mere egocentrični. To je dejstvo, razlika je samo v potenci egocentrizma. AGRFT je čisti egocentrični faks, pri nas smo bili sami egocentriki. Ven-

dar to do neke mere spada zraven, drugače ne moreš delovati, če nimaš tega, da bi se rad pokazal. Če se bojiš sam sebe pokazati, ne moreš biti igralec in pika.

To mi napeljuje misli na oči tek, da so na AGRFTV sprejeli le tisti, ki imajo sorodnike igralce ali so sami otroci igralcev... Kako to komentiraš? Ti nimaš nobenega sorodnika v igralskih vodah. Ne morem reči, da sem ravno iz neznanne družine. Moj stric je dirigent Uroš Lajovic in mi smo družina egocentrikov... (smeh) Moj mentor, Korun, je prisegal na slovenskega psihologa Trstenjaka, ki je trdil, da se tudi smisel za gledališče prenaša. Po taki logiki Korun včasih izbira kandidate, če se ne more odločiti med dvema enako dobrima kandidatoma. Torej bo sprejet tisti, ki ima »prirojen« smisel za gledališče, ki ima teater v genih. Ne bi se pa v vseh primerih strinjal s to Korunovo tezo. Se pravi, da to, kar si ga izpostavila, deloma drži. Na primer, v mojem letniku je bil en

Valič (vnuk Aleksandra Valiča in sin Iztoka Valiča, ena Dolinarjeva (hči Bernarde Oman, op. a.) in en Kobal (sin Borisa Kobala, op. a.). Zanikati, da se to ne dogaja, ne morem. Ali je to prav ali narobe, pa ne vem. Dejstvo je, da je Slovenija majhna, in kakor koli obrneš, ima vsak od nas enega bratranca v petem kolenu ali strica, ki je bodisi igralec ali pa avtomehanik ali pa geodet.

Ali se je delovanje KUD-a kakorkoli spremenilo? Kaj je KUD včasih ponujal članom in širši skupnosti in kaj jim ponuja danes? Bistvena razlika je v tem, da se sedaj v KUD-u bistveno več dogaja za zunanje obiskovalce, kakor se je včasih. Enkrat mesečno imamo predstavo za otroke, enkrat mesečno predstavo za odrasle, pa še kak dogodek je vmes. To je prej obupno manjkalo, prej so bili dogodki za obiskovalce izključno koncerti. Poleg tega se v domačem KUD-u postavi eno odraslo predstavo in več kot eno

otroško lastno produkcijo letno. Članom pa KUD še vedno ponuja enako, kot jim je ponujal, se pravi prostor, kjer lahko počnejo vse v zvezi z gledališčem, in da se lahko na tem področju tudi izobražujejo. KUD članom krije stroške kotizacije za udeležbo na raznovrstnih seminarjih in delavnicah, kot na primer delavnica gledališke maske, tečaj igranja po metodi Stanislavskega, poletne delavnice v Izoli in podobne stvari. KUD pa tudi sam organizira delavnice. Tako se je na primer lani in letos odvijal sklop delavnic govorne tehnike, ki jih je vodil izredni profesor na AGRFTV Tomaž Gubenšek, in obeta se nadaljevanje tega projekta s poudarkom na javnem nastopanju. Potem smo pripravili tudi seminar tonske in lučne tehnike, ki je bil bolj slabo obiskan, čeprav smo apelirali na člane drugih društev, ki so uporabniki dvorane, naj se ga udeležijo, ker je pomembno, da znajo delati z opremo, ki je

v KUD-u in last KUD-a in ni bila poceni. Ampak tudi to bomo verjetno še ponovili.

Kaj v Trzinu manjka na področju kulture, kaj pogrešate? Pogrešam predvsem ljudi, aktivne ljudi, in sicer tiste, ki so vsa leta udrihali po KUD-u, češ da ni nobene odrske predstave. Te je lahko sram, ker so imeli polna usta takih besed, ko se ni nič delalo, ko pa sem pripeljal profesionalnega režiserja, pa jih ni bilo od nikoder. Vsak Trzinec je dobil v nabiralnik povabilo k sodelovanju, če ravno nima rumene nalepke na njem, in to ne enkrat, temveč večkrat. Vsak Trzinec je lahko večkrat tudi v Odsevu prebral vabilo k sodelovanju v ljubiteljskem gledališču... no, in število odzivov na to vabilo je bilo natanko nič. Torej, kje so vsi tisti, ki so tako zelo hoteli imeti klasične predstave, da bi »spet lahko zaživel na odru, da bi spet lahko dali svojo dušo trzinskim odrskim deskam in lučem« ... Kje so zdaj? Kje so

vsi tisti, ki so hoteli gledati odrske predstave? Tu se stanje sicer malo izboljšuje, vendar je trajalo eno leto, da smo prišli na tretjino do polovico polne dvorane. Ne vem, česa je ljudi strah, saj so govorili tisti, ki naj jih ne bi bilo strah... Zato naj še enkrat rečem: pridite vsi tisti, ki bi radi stali na odrskih deskah, naj vam ne bo nerodno, saj je jasno, da je vsak začetek težak – kot tudi ni bilo lahko začeti našim predhodnikom, ki so pred devetdesetimi leti s to dejavnostjo v Trzinu začeli.

Za konec je Jure poudaril, da bi potrebovali nekaj več sredstev, da bi KUD lahko uresničil zadane načrte v polnosti in da bi lahko postal stični center ljubiteljske kulture za širše področje, ne le za Trzin. Kuharskim navdušencem pa je zaupal tudi originalni recept za zobatca (ali list ali škarpeno) s sezamomako.

BRIGITA CRLJENIČ

Zobatec s »sezamomako«

AVTOR RECEPTA JE JURE LAJOVIČ.

Sestavine:

file zobatca, lista ali škarpene
 rožmarin
 sol
 limonin sok
 olivno olje
 belo vino
 repično in arašidovo olje
 maslo
 škrob ali moka
 sladka smetana
 sezam
 mak
 kuskus

Pripomočki in pomočniki:

Posoda za mariniranje, možnar za drobljenje začimb, stiskač limon, teflonska ponev, kuharska pomočnica (ali pomočnik).

Priprava:

Vzameš file zobatca, lista ali škarpene, pomembno je, da je riba negojena, se pravi divja riba, ker je manj mastna. V možnarju zmelješ rožmarin, soliš file in ga posuješ z ro-

žmarinom. Vse skupaj daš v posodo in poliješ z limoninim sokom, olivnim oljem in belim vinom. To mariniraš kakšno uro ali dve. Lahko tudi čez noč, vendar se riba utegne preveč navzeti okusa marinade. Nato vzameš iz marinade in odcediš, file ribe daš v teflonsko ponev na zelo vroče olje – najboljša je mešanica repičnega in arašidovega olja, ker je bolj primerno za visoke temperature. Ribo popečeš in vzameš iz ponve, na ponev dodaš malo masla in kar je ostalo od marinade. Marinado pokušaš, da skoraj čisto izhlapi. Dodaj malenkost škroba ali moke, nato razmešaš z metlico, da se ne naredijo grudice in v to vliješ sladko smetano – kravjo, ne rastlinske! Nato v to omako streseš sezam in mak. Zmešaš in kuhaš še kako minuto. Poleg se odlično prileže kuskus. Za dekoracijo pa je meni najboljša gola kuharska pomočnica ... (smeh)

ZAPISALA: BRIGITA CRLJENIČ

Vsak trenutek je lahko nov začetek

Priznani ruski zdravnik nevrolog in manualni terapevt dr. Nikolaj Grishin je imel v Trzinu predavanje na temo VSAK TRENUTEK JE LAHKO NOV ZAČETEK. Udeležba na predavanju, ki je bilo 26.3.2010 ob 18. uri v dvorani Marjance Ručigaj, je bila več kot zadovoljiva. Udeleženci so bili v glavnem »telovadci«, ki jih je njegov program Šola zdravja pripravil do rednega jutranjega razgibavanja v Športnem parku v Trzinu.

Dr. Grishin nam je med predavanjem posnetkov trzinskih telovadcev spregovoril o pomembnosti zdravega duha in o gibih, s katerimi lahko premagamo marsikatero bolezen. Na enostaven, razumljiv način je razložil delovanje krvnega in limfnega obtoka ter nazorno pokazal, kako si z določenimi prijemi in gibi odpremo limfne kanale in omogočimo prost pretok limfne tekočine. Praktično je pokazal, kako se sprosti napetost v mišicah in kako si lahko lajšamo bolečine v sklepih in hrbtenici.

Dr. Grishin se zavzema za celostni pristop in preventivo.

Preprečiti, da bi zboleli, in to tako, da kaj naredimo zase. To je tudi osnovna ideja šole zdravja, da s telovadbo dosežemo boljše kakovost življenja, da se pravilno in zdravo prehranjujemo, da si izboljšamo spomin in koncentracijo. Povedal je, da naše zdravje ni odvisno samo od genetike in anatomije telesa, ampak od mnogih faktorjev iz okolice in stopnje zrelosti posameznika. Vsak posameznik naj bi najbolje poznal svoje telo, občutil spremembe v njem in poznal svoje zmogljivosti.

Telovadne vaje dr. Grishina »1.000 gibov« so primerne za vse starosti, saj v 30 minutah razgibamo vse sklepe telesa. S tem dosežemo maksimalno gibljivost in okretnost telesa in zmanjšamo bolečine. Vaje se izvajajo v krogu (energija), po vrstnem redu, s pravilnim dihanjem in v smeri urinega kazalca. Začnemo pri dlaneh in končamo pri podplatih. Z drgnjenjem dlani spodbudimo odpiranje srčnega kanala, nato razgibamo zapestje, sledijo komolci, ramenski obroč, vrat in glava. Potem razgiba-

mo hrbtenico in kolke ter naredimo vaje za ravnotežje. Z masažo od ledvic po zadnji strani nog do stopal in enako spredaj si odpremo limfne vozle. Sledijo vaje za kolena in hoja ter sprostitvev hrbtenice. Zadnja vaja je pozdrav soncu, ko s počasnimi vdih in izdih pomeditiramo in si s tem spodbudimo pozitivne misli in duha..

Na naslovnici njegove knjige »Vsak trenutek je lahko nov začetek« je narisana dežnik, in dr. Grishin pravi, da si je dežnik zamislil kot varovalo pred dežjem. Običajno si ga naslonimo na ramo, da si obvarujemo hrbet. Tako vidimo le naprej, nazaj pa nič. Tako je treba živeti. Zakriti moramo svojo preteklost z dežnikom in gledati v prihodnost. Kar je bilo, je za zmeraj minilo. Kaj bo, ne vemo, zato polno živimo v tem trenutku. Svetuje zmernost, odrekanje hitenju, hlepenju po materialnih dobrinah, odlaganje bremen, da lahko hodimo z dvignjeno glavo.

Zaradi dolge in mrzle zime smo nekateri »začasno« prenehali z jutranjo telovadbo, ker nismo navajeni telovaditi zunanaj, ko je jutranja temperatura pod lediščem. Vse čestitke telovadkam in telovadcem, ki so vztrajali ob vsakem vremenu in nizkih temperaturah. Sedaj, ko se je ozračje že dodobra ogrelo, pa ponovno vabimo vse, da se priključite jutranji telovadbi v Športnem parku v Trzinu, ki se začne ob 7.30 in konča ob 8. uri. .

MAJDA ŠILAR

S kolesom ali peš na Zgornje Dobeno

Vabimo vse športno-rekreativne kolesarje in pohodnike, da se čim večkrat povzpnete na Zgornje Dobeno in tam pridobite kontrolni žig.

Vas leži na vzhodni strani Rašice na nadmorski višini 540 m in je znana po kmečkem turizmu ter pohodniških in kolesarskih poteh. Ob lepem vremenu vas bo očarala prijetna okolica in lep razgled na Domžalsko ravnino in zasavske planine v ozadju. Od Zgornjega Dobena imamo le pol ure oddaljen vrh Rašice (631 m), kjer stoji planinska koča (odprta je vsak dan razen ponedeljka) in razgledni stolp, s katerega je prečudovit razgled na okoliške hribe. Pri kmečkem turizmu Pri Blažu lahko posedite v prijetnem okolju, se osvežite s pijačo in podkrepite z domačo hrano.

KONTROLNI ŽIG:

Kontrolni žig se nahaja v gostilni Kmečki turizem Pri Blažu, Dobeno 9, 1234 Mengeš, telefon: 01 / 7237 454, ktblaz@siol.com

PRIJAVE:

Za sodelovanje se udeleženci prijavijo na kontrolni točki (kmečki turizem Pri Blažu), kjer dobijo kontrolni kartonček. Dodatne informacije: 040/870 874, jani.muha@guest.arnes.si

ČAS TRAJANJA:

Pričetek: 1. APRIL 2010
Zaključek: 30. SEPTEMBER 2010

ZAKLJUČNA PRIREDITEV:

Datum in ura zaključne prireditve bosta izobešana meseca septembra v gostilni Blaž na Dobenu.

CENA:

Cena vključuje: kontrolni kartonček, spominsko kolajno, zaključno prireditev s srečelovom in kosilom. Plača se samo prvi kartonček, vsak naslednji je brezplačen. Cena kartončka je 15 €.

PRIZNANJA IN NAGRADE:

- Za 10 opravljenih vzponov bronasta medalja
- Za 20 opravljenih vzponov srebrna medalja
- Za 30 opravljenih vzponov zlata medalja in majica
- Za največje število vzponov pri udeležencih in udeleženkah praktična nagrada
- Za najstarejšega udeleženca in udeleženko praktična nagrada
- Za najmlajšega udeleženca in udeleženko praktična nagrada
- Družina z največjim skupnim številom vzponov praktična nagrada
- Vsak udeleženec bo sodeloval pri žrebanju bogatih praktičnih nagrad

ŠD SKIRCA IN KMEČKI TURIZEM PRI BLAŽU

Asfaltirani pločniki

Ob Ljubljanski cesti so pred kratkim asfaltirali nove pločnike. Delavci so bili zelo uslužni in so ob dogovoru z lastniki zemljišč ob cesti povsod poskrbeli tudi za asfaltiranje dovozov na cesto in ponekod celo delov dvorišč. Treba je povedati, da so za pločnike žrtvovali tudi nekaj dreves in živih mej, od nekaterih lastnikov so odkupili del zemljišč, vendar se zdaj vsi strinjajo, da je bila takšna posodobitev ceste nujnost. Po tem, ko so pešci pozimi negodovali, ker pločniki niso bili asfaltirani in zato tudi ne spluženi, so si zdaj vsi edini, da bo zdaj hoja pešcev ob Ljubljanski cesti precej bolj varna in tudi prijetnejša. Pločniki so precej široki, tako da bo po njih vzporedno lahko hodilo po več pešcev, kasneje pa bodo na njih vrisali tudi kolesarsko stezo. Samo cestišče Ljubljanske ceste pa bo, ko bo dokončano, ponekod ožje, kot je bilo, in bo tako upočasnjevalo promet. Cesta ne bo tranzitna, ampak naj bi služila le kot dovozna mestna cesta. Zdaj delavci hitijo še z urejanjem varnejšega križišča pred trgovino Zastopnik in gradnjo precej širšega mostu čez Pšato. Širši in večji most bo omogočil varnejše priključevanje v promet s stranskih cest. Kot so nam zatrtili predstavniki izvajalcev, bosta most in križišče dokončana konec meseca, slavnostna predaja namenu pa bo po vsej verjetnosti v času praznovanja trzinskega občinskega praznika.

Orientacisti še vedno v gozdovih

Orientacisti trzinskega orientacijskega kluba smo bili tudi to zimo aktivni. Kar dve tekmovanji smo v zimskem času organizirali v naši občini. Obe sta potekali v sklopu Zimske lige, tekmovanje, ki so namenjena predvsem zimskemu treningu. Na prvem tekmovanju, ki je potekalo pod Visokim hribom, se je kljub velikemu snegu udeležilo tudi veliko število italijanskih tekmovalcev iz okolice Trsta in Gorice. Naše tekmovanje so namreč vključili v svojo zimsko oz. Kraško ligo. Drugo tekmovanje je potekalo na Dobravi. Čeprav je bilo v gozdu še kar nekaj snega, smo na tej tekmi lahko ugledali tudi prve trzinske zvončke.

S prihodom pomladi se je pričela tudi Slovenska orientacijska liga. Prvo tekmovanje državnega nivoja, imenovano Lipica Open, je pote-

kalo na Krasu. Pri Krajni vasi se nas je na tem dvodnevem tekmovanju zbralo preko 750 tekmovalcev iz 13 držav. Med njimi je bilo tudi 16 Trzinčev, ki smo se s karto v roki orientirali po kraškem gozdu, med vrtačami in mnogimi kamnitimi zidovi. Najuspešnejši Trzinci, ki so se v svojih starostnih kategorijah uspeli uvrstiti med najboljših deset in z majhnim zaostan-

kom za zmagovalci, so bili:

Eva Orešnik (Ž14), 10. prvega dne, Ula Dremel (Ž16), 10. drugega dne, Feike Alewijnse (M21A), 7. prvega dne.

Pred nami je v tej sezoni še veliko tekmovanje. Prvo tekmovanje, ki bo ponovno v Trzinu in katerega se lahko udeležite tudi vsi bralci Odseva, bomo organizirali ob Florjanovem sejmu.

KREŠO KERESTEŠ
ORIENTACIJSKI KLUB TRZIN

90 km na tekaških smučeh

Že vrsto let sem se poigravala z idejo, da se kot bivša smučarska tekačica in še vedno rekreativna športnica udeležim najprestižnejšega in najstarejšega smučarsko tekaškega maratona na svetu, teka Vasaloppet kakšnih 300 km severno od švedskega glavnega mesta.

Ta nastop temelji na zgodovinskem dogodku, ki se je odvijal pred skoraj petsto leti. Leta 1522 je skušal **Gustav Vasa** zbrati kmete za upor proti danskim okupatorjem, vendar ni dobil zadostne podpore, zato je začel bežati proti norveški meji. Prebivalci More pa so spremenili svoje mnenje in so poslali dva svojega najboljša smučarska tekača, da bi pripeljala Vaso nazaj. Našla sta ga blizu vasice Salen. Vasa se je vrnil, vodil Švede do neodvisnosti ter kasneje postal kralj Gustav Vasa. Današnja proga je speljana po zgodovinski poti, ki sta jo pretekla omenjena tekača, vendar iz Salena do More, dolga pa je 90 km.

Leta so tekla in vedno znova sem našla kak izgovor in rok za prijavo na maraton je minil, dokler se ni lanskega maja skupinica bivših tekmovalk in tekmovalcev opogumila in se le prijavila na ta spektakel.

Storjen je bil skupen prvi korak, vsi moji naslednji pa so sledili z veliko mero spoštova-

nja do tistih 90 km. Kolesarjenje po hribovskih in hribovskih okoli Ljubljane, tek po Rožniku, jeseni obisk fitnesa, s prvim snegom pa sem vsak vikend in proste popoldneve preživljala v tekaških smučinah v Ratečah, Medvodah in ob šišenskem bajerju.

Z vsakim pretečenim kilometrom se je bližal tudi naš odhod na Švedsko. Tja sem se 3. marca, tudi s pomočjo vodstva šole in prijateljev – pokroviteljev, opravila skupaj z ekipo 3 sotekmovalk in 8 sotekmovalcev kar z avtodomi, s hiškami na kolesih, ki naj nam bi nudili vse udobje. Vendar pa to za Skandinavijo pozimi ne velja povsem. Temperature se tudi v začetku marca ponoči gibljejo okoli 20 stopinj pod ničlo in tudi čez dan je krepko pod lediščem. 2300 km, 36 ur vožnje, malo spanja, veliko dobre volje in že malce treme. Švedska – prihajamo.

Vasica Mora ves prvi teden marca živi in diha s tekači, vsak dan se zvrsti ena od tekem, tečejo otroci, veterani, ženske na krajše razdalje, štafete, prosta tehnika, klasična tehnika... vrhunec vsega pa je nedeljski nastop na 90 kilometrskem maratonu v klasični tehniki.

Salen, 7. marec, nedelja, ura je 6 zjutraj. Prvi tekači se kljub 13 stopinjam pod ničlo že ogrevajo na startu. Slovenska ekipa je še pri

zajtrku, kljub temu pa s cmokom v grlu skozi okno opazujemo trume tekmovalcev, ki se prebijajo po škripajočem snegu proti dolgi ravnini, ki je razdeljena na 10 startnih blokov. 15600 udeležencev in naše mesto je v devetem štartnem bloku. Vreče z obleko, ki jo bomo potrebovali po tekmi, organizator skrbno označi in prav nič se ne izgubi. Organizacija in logistika celotne prireditve sta resnično brezhibni.

Čas je za zadnji skok na WC, potem pa realnost. Trasa ima na začetku več kot 30 tekaških prog, od naše štartne pozicije do uradnega starta smo potrebovali več kot 20 minut hoje, teka, prerivanja, nato pa že prvi 5 kilometrski klanec še vedno v nepopisni gneči. Na vrhu se le ta malce razredči, tako da so palice že v manjši nevarnosti za zlom. Do cilja, trasa poteka predvsem po švedskih gozdovih, ob zaledenelih jezerih, je nato speljanih 6 prog in že v prvem delu vidiš domala vse starostne kategorije, vsemogoče obleke, od vikingov do trolčkov, dva sta celo tekla v tandemu z enim parom smučarja. Seveda pa tudi vrhunskih tekmovalcev ne manjka – ampak to je zgodba zase.

Vsakih 10 kilometrov so postavljene okrepeče

valnice, kjer so na voljo izotonične pijače, švedska ogabna borovničeva juha, njihov specialni kruh, piškotki in čokoladke.

Že pred tekmo je potrebno določiti taktiko. Moj glavni cilj je bil končati tekmovanje, nisem se obremenjevala z uvrstitvijo. Čas teka je omejen na 12 ur, in tek pod 9-timi urami pomeni teči hitreje kot 10 km/h. To sem poithoma upala. Čim manj je bilo potrebno premišljevati o utrujenosti, o bolečih nogah in hrbtu, o tem, koliko je še do cilja, vsakih 10 km sem se okrepčala in upala, da bo ura tekla čim hitreje. Poskušala sem se zamotiti z opazovanjem nastopajočih, okolice, množice navijačev ob celotni trasi, kljub temu pa se je iz ure v uro mlečna kislina v mišicah bolj nabirala.

Spominjam se, da sem zadnjih 20 kilometrov tekla v eni prestavi višje in bolj v transu, ne da bi karkoli razmišljala; želela sem čim prej videti tisti ogromni transparent, kjer piše »CILJ«. In zgodilo se je. Po osmih urah in 33 minutah neprekinjenega teka sem dosegla tisto, po kar sem prišla na Vasa tek. Zmago nad progo, zmago nad sabo. In počutje? Veselje, nepopisna sreča, vznemirjenost, prešeren smeh, objemi, neizmerno olajšanje, tudi kakšna solza je pritekla. Pa ne zaradi utrujenosti. Zaradi tega, ker mi je uspelo preteči največji in najznamenitejši smučarski tekaški maraton Vasaloppet. In verjemite mi, to ni kar tako.

Mnogi me sprašujejo, kako je mogoče neprekinjeno teči 90 km. Vse se zmore, samo potrebna je res velika želja in volja; jasno, z veliko treninga.

Konec koncev pa je resnično vse v glavi!!!

ANDREJA VRHOVEC KAVČIČ
PROF. ŠPORTNE VZGOJE NA OŠ
TRZIN

Pogovor s trenerjem in predsednikom Košarkaškega kluba Utrip

Pričakovanja so bila večja

Po končani sezoni smo se pogovorili tudi s trenerjem košarkaškega kluba UTRIP Trzin Primožem Glavico ter predsednikom kluba Matjažem Erčuljem, ki sta po svoje ocenila minulo sezono.

Sezone 09/10 je konec. Je končna uvrstitev zadovoljiva postavljenam pričakovanjam pred začetkom sezone?

Primož Glavica: Delno. Glede na to, da je bila skupina izenačena in je odločal vsak poraz, je 6 porazov preveč, po drugi strani pa nas ni nihče v celi sezoni nadigril. Tako smo premagali na koncu prvo uvrščene Fenomene, ob sumljivi odločitvi sodnika oziroma delegata na tekmi proti Krki izgubili kljub doseženem zmagovitem košu v zadnji sekundi ipd. Na splošno bi bil končni rezultat boljši, če bi skozi celo sezono nastopali kompletni.

Matjaž Erčulj: Pričakovanja na začetku sezone so bila višja. Zadali smo si cilj, kot vsako leto, da tekme v trziškem peklju ne bomo izgubili, tako da ta del ni bil izpolnjen. Boleč je bil tudi poraz proti Krvavcu in Krki. Smo pa na kar nekaj tekmah pokazali, da znamo odigrati odlično košarko, in takrat smo seveda tudi zmagali. Končni rezultat in uvrstitev na lestvici pa ni zadovoljiva pričakovanj pred sezono.

V zadnjih dveh sezonah ste bili dvakrat drugi, letos je uvrstitev slabša. So nasprotniki boljši ali ekipa UTRIPa ni več tako kvalitetna?

Primož Glavica: Problem je predvsem v nas samih. Igralci imajo otroke in mnoge obveznosti, tako da je na marsikateri tekmi manjkalo po kakšen ključni igralec. Po tekmi s Krko doma je bil izključen Erčulj, tako smo potrebovali nekaj krogov, da smo »prišli k sebi« in res dobro zaigrali zadnjih nekaj krogov. To sezono smo se vse preveč ukvarjali s financami, saj smo sezono financirali sami, kar je tudi dodatno vplivalo na motivacijo.

Matjaž Erčulj: Nasprotniki smo poznali vse in niso bili nič boljši kot prejšnje sezone. Naš igralski kader pa ni bil popoln skozi celo sezono, vrstile so se poškodbe in intenzivnost treningov ni bila

na taki ravni kot prejšnja leta.

Prvo polovico sezone ste odigrali dobro in bili uvrščeni v zgornjem delu lestvice, nato pa so sledile slabše predstave in na koncu še tri zmage. Kako bi pokomentirali njihova v igri?

Primož Glavica: Vsako tekmo v kompletni postavi smo odigrali dobro. Na koncu sezone so zelo dobro zaigrali nekateri igralci, kateri bi morali že prej.

Katero tekmo po igri vaših varovancev ste si najbolj zapomnili letos?

Primož Glavica: Po dobri igri predvsem prvo tekmo proti Fenomenom in proti Krvavcu doma. Žal pa sta mi zaradi dvomljivih sodniških odločitev ostali v spominu obe tekmi proti Krki.

Matjaž Erčulj: Najbolj všeč mi je bila tekma proti Krvavcu doma, ko smo nasprotnika popolnoma nadigrali.

Bo ekipa naslednje leto ostala ista ali razmišljate o kakšnih zamenjavah in dodatkih k igralskemu kadru?

Primož Glavica: Ekipa ne bomo spreminjali, kvečjemu dodali kakšnega mladega perspektivnega igralca. Vprašanje pa je, če se bomo v Slovensko košarkarsko ligo sploh še prijavi. Strošek tekmovanja je previsok, da bi ga pokrivali iz lastnih žepov, zato že razmišljamo o ustanovitvi lastne lige.

Matjaž Erčulj: Ekipa je dobra in ne potrebuje sprememb. Mlajši igralci so vsekakor vabljeni k sodelovanju; takšnih smo vedno veseli. Res pa je, da imamo že drugo sezono probleme s financami, tako da se v SKL ne bomo prijavi, razen če dobimo kakšnega močnega sponzorja.

Ste s strani košarkaške zveze Slovenije kdaj deležni kritik zaradi širine telovadnice OŠ Trzin ali so take razmere pri večjih klubih v tem rangu tekmovanja?

Matjaž Erčulj: Ko smo se prijavi na tekmovanje, so iz zveze prišli zmerit telovadnico in ugotovili, da sama igralna površina ustreza tekmovalnim pravilom. Problem je v površini za črtami igriščja, po domače za AUT-i, in

s tribunami. Igralci na klopi namreč sedijo tik ob igriščju.

Odkar smo zamenjali tla in košarkarske table, je bilo sicer dosti boljše, a problem s prostori za igralce je ostal. Za višji rang tekmovanja bi nam začasno pustili igrati v trziški telovadnici, vendar ne ustreza kriterijem.

Presenetljivo pa je, da klubov, ki bi igrali v tako majhnih telovadnicah, ni dosti. V naši skupini letos so vsi igrali v večjih dvoranah in marsikateri klub je kar malo presenečen, ko pride v tako majhno telovadnico igrat slovensko ligo.

TILEN HVASTI

Vabilo

Na letošnjo Florjanovo nedeljo, 9. maja 2010, člani Orientacijskega kluba Trzin vabimo staro in mlado na tradicionalno promocijsko tekmovanje v orientacijskem teku.

Tri proge dolžin med 800 in 1500 m ter različnih težavnosti bomo postavili v neposredni bližini stojnic Florjanovega sejma v Trzinu.

Tekmovanje bo potekalo od 11. do 13. ure, prijavitte pa se lahko neposredno pred startom na sejmski stojnici OK Trzin. Na stojnici boste lahko dobili še nekaj več informacij o orientacijskem teku in tudi o našem klubu.

Startnine ni. Najboljše bomo nagradili.

Dodatne informacije najdete na www.oktrzin-klub.si in na www.orientacijskazeza.si.

ORIENTACIJSKI KLUB TRZIN

DPM v pomlad z dvema delavnicama

V torek, **16. marca**, je bila v avli OŠ Trzin prva izmed dveh pomladanskih delavnic, ki je bila posvečena mamicam za **MATERINSKI DAN**.

Delavnice se je žal udeležila le ena drugošolka z babico. Mentorica Breda Podbevšek je pripravila zanimivo temo, saj so se iz kar 10-ih različnih barvnih krep papirjev izdelovale najprej posamezne rožice, nato pa so nastali zanimivi šopki.

Ker sta bili le dve udeleženci, sta lahko naredili več šopkov, kar je bilo drugošolki zelo všeč. Izdelala je tudi voščilnice, na katere je lepila posamezne rožice in listke. Voščilnice

so bile v kombinaciji s šopki. Kljub slabi udeležbi je delavnica uspela; njen namen je bil dosežen, četudi samo za eno mamicco.

V torek, **23. marca**, pa je bila druga, že tradicionalna likovna delavnica, ki jo DPM organizira skupaj s Turističnim društvom pred veliko nočjo. Mentorici, Breda Podbevšek in Lidija Babnik, sta z veseljem pričakali vse likovne navdušence in predstavili program dela.

Preko 15 otrok in staršev se je zbralo v avli OŠ Trzin. V ustvarjalnem vzdušju so polni dve uri izdelovali velikonočne pi-

sanice ter košarice zanje z motivom zajca.

Papir z zanimivi motivi so najprej natrgali in nato koščke lepili na bela plastična jajca. Nastale so zanimive pisanice in košarice zanje.

Vsi so narejene izdelke lahko odnesli domov in z osvojenim znanjem tako lahko ustvarjali naprej.

PREDSEDNICA DPM TRZIN
MATEJA CHVATAL

Čudno divje odlagališče

Med iskanjem divjih odlagališč odpadkov v okolici Trzina smo v gozdu med Mlakami in obrtno industrijsko cono, nasproti Kalcerja, naleteli na res nenavadno odlagališče. Kmalu za robom gozda je bilo enajst plastičnih vedr, od tega deset polnih ostankov pic, pomfrij, testenin in solat. Prav gotovo je šlo za odpadke iz ene od picerij, iz katere pa so odpadki prihajali, pa ni bilo mogoče uganiti. Ko se je razvedelo za odlagališče, so se ljudje začeli zgražati, saj bi se v tisti piceriji lahko potrudili in našli kakega kmeta, ki še goji prašiče. Za

ostanke hrane bi jim bil hvaležen. Nenazadnje bi jih bili verjetno veseli tudi v živalskem vrtu, nikakor pa niso sodili v trzinski gozd, kjer bi lahko postali celo hrana za najrazličnejšo golazen in mogoče celo gojišče mrčesa. Tako v Trzinu kot v sosednjih občinah pa že nekaj časa tudi uradno ločeno zbirajo odpadke in taki odpadki bi sodili med razgradljive biološke odpadke oziroma v rjave zabojnike. Tisti, ki je ostanke hrane pripeljal v gozd, ima verjetno svoj zabojnik za to poln, a noče naročiti večjega, da ne bi bilo treba več plačevati.

Navdušujoče vezenje

V Trzinu se je delavnica vezenja pričela pred tremi leti. Vodi jo mentorica ga. Majda Vaupotič, ročna vezilja iz Kamnika. Tako se že tri leta zbiramo vsak ponedeljek od 16.30 do 18.30 ure v Centru Ivana Hribarja v sobi TD Karnja. Na začetku smo se ponovno naučile oz. ponovile osnovne vbode in začele vesti enostavne prtičke. Kasneje nas je mentorica naučila rišeljce vbod oz. čipkasti vbod in nadaljevale smo z izdelavo zahtevnejših prtov raznih oblik in velikosti. V predbožičnem času smo se naučile izdelovati vezene voščilnice in prte z božičnimi motivi. Poleg rišeljeja smo se naučile toledo vzorec, ki je izvezen v obliki mrežice in da izdelku prefinjen, eleganten izgled. Do letos smo vezle samo v beli barvi in mislile, da je ta najlepša, v tem semestru pa nas je mentorica navdušila za barvno vezenje. Nekatere smo se opo-

gumile in pričele vesti z barvnimi prejkami. Končni izdelki so lepi, občudovanja vredni, in v ponos vsaki vezilji. Seveda ne vezemo samo zase, ampak z izdelki obdarimo svoje bližnje in prijatelje. V največje veselje nam je, če obdarovanec ceni ročno delo, saj je vanj vtakano na stotine drobnih vbodov, veliko potrpljenja in ljubezni.

Poleg veselja do vezenja si na delavnici izmenjamo marsikateri nasvet za dobro zdravje, recept za okusno sladico, za dober čaj, se nasmejimo novim šalam in uživamo v prijetnem druženju. Delavnica vezenja bo zaključena konec meseca aprila, nova pa se bo pričela v jeseni, v oktobru. Vse, ki vam je vezenje všeč, vabimo, da se nam pridružite na jesenski delavnici. Prijave sprejemamo v Centru Ivana Hribarja.

MAJDA ŠILAR

Popravki, opravičila, pojasnila

Streljajte na urednika!

Kadarkoli iz tiskarne dobim nov Odsev, ki še diši po sveži tiskarski barvi, začnem listati in odkrivati napake. V vsaki številki so. Enkrat jih je več, drugič manj, največ pa je takih, ki jih vidim jaz, mogoče še kakšen urednik ali poznavalec, običajni bralci pa jih največkrat spregledajo. Tudi ko listam druga podobna glasila in celo uradne časopise, vedno najdem napake. Pač, vsi smo ljudje in motiti se ali delati napake je človeško. To pa ne pomeni, da jih lahko kar delamo! Sploh ne! Še zlasti uredniki smo postavljeni prav zato, da bi bilo teh napak kar najmanj.

Ob zadnji številki Odseva pa se je kar vsul plaz popravkov, opozoril in tudi kar nestrpnih kritik na račun napak, ki so se nam zapisale. Ne vem, ali je bila Luna v taki poziciji, ali je to že napoved bližajočih se lokalnih volitev, vsekakor ne more biti ravno slučaj, da smo vzbudili toliko ogorčenja.

Spoštovanim bralcem in vsem, ki smo jih s storjenimi napakami kakorkoli prizadeli, se iskreno opravičujem in zagotavljam, da bo to za nas dobra šola, da bomo v prihodnje naredili manj podobnih napak!

Najhujša napaka je bila, da smo v rubriki Pravni svetovalec objavili napotke za pridobivanje gradbenega dovoljenja po pravilih, ki so veljala pred časom, zdaj pa jih je spremenjena zakonodaja na tem področju povzela. Za zapisane napačne nasvete se opravičujem! Čeprav načeloma poznam novo zakonodajo, sem napako spregledal, ker sem pač verjel pravnemu strokovnjaku. Kako so to spremenljive in delikatne stvari, je v svojem spodaj objavljenem popravku dokazal tudi g. župan sam, saj je zapisal: »**Lokacijska informacija ni več potrebna za noben poseg v prostor in tudi glede veljavnosti gradbenega dovoljenja in možnosti podaljševanja gradbenega dovoljenja so navedbe v prispevku napačne.**«

Vem, da župan Peršak dobro pozna postopke, saj sam zelo dejavno pripravlja občinske prostorske akte. Če bi veljalo to, kar je zapisal, bi to pomenilo negacijo njegovega dela in spodbujanje kaosa. Vsak bi lahko posegal v prostor po mili volji. Lokacijska informacija je še vedno potrebna. Potrebujemo jo projektanti, za vsakega kupca nepremičnine pa je koristno, če se pred nakupom na Občini pozanima oziroma zaprosi za lokacijsko informacijo o tem, kakšna je namembnost posameznega območja: ali je na tisti parceli sploh mogoče graditi oz. če je zazidljiva. Vedeti mora, kakšne objekte je na določenem območju dovoljeno graditi (prav zdaj sprejemamo izvedbeni del občinskega prostorskega načrta, ki določa te namembnosti). Še bolj natančne napotke, kaj je na nekem območju mogoče sploh početi, določajo občinski podrobni prostorski načrti. Občine v teh načrtih lahko bolj ali manj natančno določajo, kakšne vrste objektov je kje mogoče graditi, kakšni naj bi bili tam gabariti, kakšne so dovoljene višine objektov, ponekod določajo celo, kakšne so lahko strehe, kakšne so lahko fasade. Te lokacijske informacije stranke dobijo na občinah, saj so te pripravile prostorske načrte za svoje območje. Pogoje teh lokacijskih načrtov je treba upoštevati pri izdelavi gradbenih načrtov za objekte, preden strankam upravne enote izdajo gradbena dovoljenja pa morajo investitorji gradbeni dokumentaciji priložiti tudi cel sveženj soglasij, med katerimi je tudi soglasje Občine. Upravne enote, ko dobijo predloge gradbenih načrtov, preverjajo, ali imajo vsa potrebna soglasja in če so v skladu z občinskimi zahtevami za določeno lokacijo. Brez tega gradbenega dovoljenja ni mogoče dobiti.

Z zgoraj razloženim primerom skušam samo pokazati, kako hitro se spreminja naša zakonodaja na tem področju, kako lahko pride do pomot ali za-

vajajočih informacij tudi pri tistih, ki se s tem ukvarjajo in imajo to v malem prstu. Ne želim nikogar žaliti, vendar skušam pojasniti, kako lahko urednik spregleda takšno napako, kar pa seveda ni dopustno.

V prejšnji številki pa sem izpustil še par podrobnosti. V članku Bodite nasmejani in dobre volje, ki je govoril o devetdesetletnici g. Jožeta Šimenca, se je novinarju prikradla napaka in je zapisal, da slavljenc živi v hiši s stanovanjsko številko 21/b. Te številke ni, in eden od prizadetih je takoj zahteval popravek. Iskreno se mu opravičujem, vendar res nisem preveril, ali ima njihova hišna številka še dodatke b ali a ali pa je brez njih! Moja krivda!

Nekatere predstavnike Društva upokojencev Žerjavčki in njihovega predsednika g. Pavliča je zmotil stavek istega avtorja med pogovorom z novo zborovodkinjo mešanega pevskega zbora go. Ksenijo Kozjek, ko je zapisal, da zdaj pevci pojejo težje pesmi, kot so jih pod taktirko prejšnje zborovodkinje. Za spregledano napako se iskreno opravičujem; po prever-

janju med pevci zatrjujem, da zdaj pojejo lažje pesmi, druge navedbe v prispevku pa držijo. G. Pavliča in še več drugih bralcev pa je zmotila tudi ocena v komentarju naše kulturne dopisnice, ko je zapisala, da je večja udeležba na občinskih prireditvah tudi zaradi zakusk, ki jim običajno sledijo. Naj povem, da sem slišal o tem zelo različna stališča in da se eni povsem strinjajo z zapisanim, drugi pa so odločno proti. Menim, da tudi Rimljani niso hodili v kolosej samo zaradi kruha, ampak tudi zaradi iger. Pogledi na to so lahko res različni. Če bi na omenjene probleme gledali z Lune, pa bi bile to skoraj zanemarljive malenkosti, ki si ne zaslužijo noči brez spanca in prekomernega izločanja žolča. Lahko le zapišem, da se bomo v prihodnje še bolj prizadevali, da bi se takim spodrslijem izogibali, saj se zavedamo, da so volitve vse bližje in vsaka točka nekaj velja.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
ODSEVA
MIRO ŠTEBE

Opozorilo bralcem Odseva v zvezi z napačnimi informacijami in nasveti v članku »od nezazidanega stavbnega zemljišča do gradnje«

V Odsevu št. 3 (marec 2010) ste, spoštovani občani in občanke, v rubriki »Pravni svetovalec«, ki je bila po našem vedenju javnosti predstavljena kot brezplačno pravno svetovanje občanom in občankam občine Trzin, torej kot neke vrste strokovna donacija, lahko zasledili prispevek, ki naj bi vas med drugim poučil o postopkih, kako priti do gradbenega oziroma še prej do domnevno nujnega lokacijskega dovoljenja. Ker prispevek govori tudi o domnevnih in seveda tudi nekaterih dejanskih pri-

stojnostih in nalogah Občine in hkrati o področju delovanja občinske uprave, vas moram opozoriti, da je v prispevku opaziti precej dezinformacij oziroma celo neke vrste zavajanj, ki bi lahko povzročila tudi nesporazume in spore med občani in Občino. Gre za napačno opisovanje postopkov in navajanje upravnih dovoljenj, ki da jih mora opraviti oziroma pridobiti občan, če želi pridobiti dovoljenje za gradnjo na nezazidanem stavbnem zemljišču. Kot da se je čas ustavil, saj avtor z avto-

riteto pravnega strokovnjaka navaja obveznosti investitorjev in domnevna pravila, ki že vrsto let ne držijo več ali sploh niso nikoli veljala.

Že dolgo ni več potrebno sklepati pogodbe o prodaji nezazidanega stavbnega zemljišča v notarski obliki. Zakonodaja več ne pozna lokacijske dokumentacije in prav tako nihče več ne izdaja lokacijskih dovoljenj, še najmanj Občina. Lokacijska informacija ni več potrebna za noben poseg v prostor in tudi glede veljavnosti gradbenega dovoljenja in možnosti podaljševanja gradbenega dovoljenja so navedbe v prispevku napačne.

Ker avtor v tem in v drugih prispevkih piše o temah, ki so za vas, spoštovani občani in občanke, zelo zanimive in pomembne, menim, da bi urednik moral preverjati pravilnost navedb ali vsaj opozoriti bralce, da trditve niso preverjene, saj za pravilnost odgovarja avtor. Ker, kot rečeno, v prispevku, ki je bil objavljen v zadnji št. Odseva, večina nasvetov in trditvev ne drži, bodo občani, če bodo navedbe v prispevkih upoštevali, v postopkih, ki jih bodo sprožili, zavrtni, kar bo povzročalo pri njih jezo, predvsem pa nepotrebne stroške. In nazadnje bo kriva Občina, ki jih bo pošiljala na druge naslove in jih poučevala, da morajo pripraviti drugačne vloge, drugačne projekte ipd.

Povrhu pa smo, spoštovani občani in občanke, prav ob tem prispevku na Občini še izvedeli, da v resnici sploh ne gre za brezplačno pravno svetovanje, saj Občina Trzin po volji urednika Odseva te prispevke plačuje. Postopek je namreč tak, da urednik finančni službi Občine daje naloge, kolikšne honorarje in katerim avtorjem je potrebno plačati za posamezno številko in pokazalo se je, da ne gre za strokovno donacijo, temveč za plačane prispevke in, vsaj v opisanem primeru iz zadnje številke Odseva, žal strokovno vprašljive.

T. PERŠAK, ŽUPAN

V skladu s pravico do odgovora v sredstvih javnega obveščanja, v zvezi z dopisom župana Antona Peršaka - OPOZORILO BRALCEM ODSEVA V ZVEZI Z NAPAČNIMI INFORMACIJAMI IN NASVETI V ČLANKU »OD NEZAZIDANEGA STAVBNEGA ZEMLJIŠČA DO GRADNJE« - odgovorjam naslednje:

Spodaj podpisani mag. Frane Mazovec želim opozoriti na namigovanja, neresnice in netočnosti, ki jih je v dopisu z gornjim naslovom za lokalni časopis Odsev dne 10. 04. 2010 zapisal župan Anton Peršak. Vsebinska, pod katero se je podpisal župan Občine Trzin, je neresnična in žaljiva. Ne želim se spuščati v nekonstruktivne osebne polemike, vendar se rado zgodi, da večkrat izrečena laž postane resnica, še posebno, kadar svoje nastope v javnosti za to izrabljajo takšni ali drugačni veljaki.

Uvodoma bi rad pojasnil, da Anton Peršak ne loči in ne razlikuje med projektom »brezplačno pravno svetovanje«, ki ga izvaja Društvo za napredek in razvoj Trzina, ter rubriko »Pravni svetovalec« lokalnega časopisa Odsev.

Zgolj za pojasnilo in boljše razumevanja navajam, da je Društvo za napredek in razvoj Trzina v začetku letošnjega leta začelo pilotno izvajati projekt »brezplačnega pravnega svetovanja« za prebivalce občine Trzin. Ideja za projekt »brezplačnega pravnega svetovanja« je nastala na podlagi pobud lokalnega prebivalstva, ki se vsakodnevno srečuje z različnimi pravnimi situacijami.

Rubrika »Pravni svetovalec« je nastala v lanskem decembru na mojo pobudo in v dogovoru z glavnim in odgovornim urednikom lokalnega časopisa

Odsev. Uvodnik rubrike »Pravni svetovalec« iz decembra 2009 se je glasil takole, citiram: »S to številko Odseva uvajamo še eno novost. Poslej boste na straneh našega časopisa lahko prebiral pravne nasvete, ki se bodo nanašali na vsakdanje življenjske dileme, s katerimi se srečujemo. Magister prava Frane Mazovec bo za vsako številko obdelal določeno temo s področja prava, pripravljen pa je tudi svetovati ob pravnih zapletih, ki bi zanimali naše bralce. Ker je avtor tudi več pisatelj, ocenjujemo, da bodo njegova pojasnila zanimivo branje tudi za širši krog naših bralcev«.

Iz predhodno citiranega uvodnika ne izhaja, da gre v primeru rubrike »Pravni svetovalec« lokalnega časopisa Odsev za »brezplačno pravno svetovanje«.

Evidentno je torej, da Anton Peršak ne loči med dejavnostjo Društva za napredek in razvoj Trzina in dejavnostjo posameznikov, ki sodelujemo pri nastanku vsebine lokalnega časopisa Odsev. Iskreno me veseli, da je iz reakcij Antona Peršaka moč čutiti, da je pilotni projekt »brezplačnega pravnega svetovanja« društva prepoznaven tudi med najvišjimi predstavniki lokalne skupnosti, še posebno, ker se projekt preveša v drugo fazo, ki bo zajemal še davčno svetovanje za lokalno prebivalstvo in podjetnike v Trzinu.

V uvodu dopisa Anton Peršak še pravi, da se je »čas ustavil«.

Popolnoma se strinjam z županovim osebnim mnenjem. Trzin se je res ustavil, in mora naprej, a brez pokvarjenih ur.

Anton Peršak v dopisu napiše, da Občina po volji urednika avtorju prispevke nezakonito plačuje in gre torej za finančne prispevke občine.

Izjavljam, da nikoli in nikdar za svoje avtorske in druge prispevke v časopisu Odsev nisem zahteval nikakršnih plačil, še več, glavnemu in odgovornemu uredniku sem na prvem sestanku v novembru 2009 predlagal, da svoje avtorske prispevke za rubriko »Pravni svetovalec« objavljam brezplačno! Višina in način plačila nista v moji domeni, in za dejanja drugih pri spoštovanju veljavnih občinskih odlokov ne bom in ne morem odgovarjati.

Odgovornost za nezakonita izplačila iz občinskega proračuna bodo morali po mnenju samega Antona Peršaka prevzeti tisti »ki so na Občini izvedeli, da v resnici sploh ne gre za brezplačno pravno svetovanje«.

Anton Peršak se v »opozorilu« sprašuje še o strokovni vprašljivosti avtorja tega dopisa.

Župan Anton Peršak (še) ni pravnik, vendar rad zahaja na strokovna področja, za katera evidentno ni usposobljen. Anton Peršak je po poklicu režiser in med drugim predava tudi o teorijah iger, o igra-

nju torej. Iz vsebine njegovega opozorila izhaja, da našega župana poznavanje »igre« še bolj utrjuje v prepričanju, da se lahko s spoštovanja vrednim poklicem režiserja posega tudi na druga strokovna področja!?

Zgolj iz previdnosti moram glede avtorjeve odgovornosti še odgovoriti, da za elemente »brezplačnega pravnega svetovanja« avtor naročniku odgovarja v skladu z določilom 537. člena Obligacijskega zakonika RS. Glede na navedeno menim, da Anton Peršak, kot najvišji predstavnik Občine Trzin, s svojimi stališči sam napačno in nestrokovno zavaja spoštovane prebivalce občine in tako drugim povzroča škodo.

Glede na navedbe zahtevam, da se mi spoštovani gospod Anton Peršak za izrečene besede javno opraviči, sicer bom moral svojo »strokovno vprašljivost« preizkusiti in dokazati pred za to pristojnimi institucijami.

Pravijo, da v življenju ni naključij, in da je vse na ključ, zato bom svojo že dano zavezo in pripravljenost po prostovoljnem in brezplačnem sodelovanju s svojimi avtorskimi prispevki v glasilu Odsev realiziral tako, da Vam, kot županu Trzina in »odredbodajalcu«, javno nalagam, da vsa izplačila iz naslova mojih avtorskih honorarjev časopisu Odsev nakazujete direktno pomoči potrebnim - Varstveno delovnemu centru INCE-NAŠA HIŠA, Grobeljska cesta 100, 1234 Mengeš, na njihov transakcijski račun št. SI56 0110 0603 0308 546.

MAG. FRANE MAZOVEC
V TRZINU, 11. APRILA 2010

PS. urednika: Ker sem presodil, da bi bile nekatere formulacije morda lahko žaljive, sem iz odgovora g. Mazovca izpustil dva odstavka, ki pa bistveno ne spreminjata vsebine odgovora.

ODGOVORNI UREDNIK ODSEVA
MIRO ŠTEBE

V člankih želimo več objektivnosti

Po prebranem prvem odstavku intervjuja z go. Ksenijo Kozjek moram piscu g. Zmagu Knupležu oporekati. Način njegovega pisanja v zvezi z bivšo pevovodkinjo našega pevskega zbora ni bil objektiv. Gospa, ki je vodila pevski zbor, je s svojim delom pričela pred

osmimi leti. V pevski zbor so bili vključeni starejši ljubitelji petja, tako ženske kot moški, ki se do tedaj v vlogi pevcev še niso preizkušali. In z njimi je z veliko svojega vloženega dela in seveda s prizadevnimi pevci dosegla dober nivo prepevanja.

Avtor članka ne pozna vsebine dela prejšnje pevovodkinje, in napačno interpretira, da sedaj, z novo pevovodkinjo, pojejo težje pesmi – v resnici je ravno obratno. Ga. Ksenija je v pevski zbor poleg zahtevnih pesmi dodala tudi nekaj lažjih in petje obogatila s spremljavo instrumentov. Le-to je v pevski zbor vneslo nekaj novega. V društvu „Žerjavčki“ Trzin smo bivši pevovodkinji ge. Alenki hvaležni za njeno opravljeno delo in hkrati veseli, da se nam je sedaj pridružila ga. Ksenija.

PREDSEDNIK DU ŽERJAVČKI
PAVLIČ FRANC

Zakuska – zagotovilo za polno dvorano

Pisec članka s takim naslovom v februarjem Odsevu zagotovo slabo pozna Trzin in nas Trzince. Verjetno se, po našem mnenju, v preteklosti ni prav pogosto udeleževal prireditve v našem kraju, saj v nasprotnem primeru ne bi nastal članek s takim naslovom.

V Trzinu je veliko prireditev, nekatere z zakuskami in druge brez njih, vendar vsako prireditev obišče med 70 - 80 Trzincev. Obisk, kakršen je bil ob tem kulturnem prazniku, pa je presenetil tudi mene. Zakaj to pišem?

Pišem v imenu ljudi, ki se redno udeležujejo tako proslav, predavanj, raznih nastopov, kulturnih večerov, skratka vseh prireditev v naši občini in jih je članek tako prizadel, da razmišljajo o tem, da

se prireditve v prihodnosti ne bodo več udeleževali. Toliko v razmislek tistemu, ki je članek napisal.

PREDSEDNIK DU „ŽERJAVČKI“
PAVLIČ FRANC

Odgovor na repliko na članek „Zakuska – zagotovilo za polno dvorano?“

Na repliko na članek lahko zadržim, da vsekakor ne drži mnenje g. Pavliča, da se ne udeležujem prireditev v Trzinu, in ne drži, da ne poznam številčnosti udeležbe kulturnih prireditev, saj sem koordinator mesečnih gostovanj

ljubiteljskih gledaliških skupin že od samega začetka, to pa je več kot leto in pol. In tako prav dobro vem, kakšna je obiskanost trzinske kulturne dvorane. Kot sem že v drugih člankih napisala, se je udeležba od začetka tega projek-

ta do danes povečala, nikoli pa nismo napolnili dvorane v celoti. Kako težko je to, ve g. Pavlič tudi sam, saj vsako leto v dvorani enkrat letno organizira obisk predstave. Če je na gostovanje, ki ga je organiziralo DU Žerjavčki, pri-

šlo 70-80 ljudi, tega vsekakor ni posploševati na vse prireditve. V kolikor bi bil obisk vsake kulturne prireditve tak, članek res ne bi nastal. Dejstva govorijo drugače, in žal prej v prid moje teze, kot česa drugega.

S člankom „Zakuska – zagotovilo za polno dvorano?“ sem le izrazila svoje mnenje in bi tako članek lahko po novinarskih zvrsteh označili za komentar. To pomeni, da je bila edina napaka tega članka, da ni bil podpisan z mojim polnim imenom in priimkom, kakor bi moral biti. Za to napako se bralцем opravičujem. Vztrajam pa pri svojem mnenju oz. pri tezi, kot sem jo zapisala, saj dejstva, ki jih poznam iz prve roke, govorijo temu v prid.

Je že res, da če mačku stopiš na rep, zamijavka. In tako je bilo tudi po objavi mojega „spornega“ komentarja. Moj članek že po čisti logiki ni mogel zbsti tistih, ki na predstave (redno) hodijo (menda 70-80 ljudi), saj potemtakem sami zase vedo, da niso prišli zgolj na zakusko. Čisto matematično razmišljanje pa pravi, da je stosedemdeset (kolikor je bilo obiskovalcev na prireditvi ob kulturnem prazniku) minus osemdeset (kolikor obiskovalcev menda vedno pride), enako devetdeset (170-80= 90). Kaj ta razlika pomeni, naj oceni vsak sam..

Še enkrat poudarjam, da je bil (za nekatere sporni) članek le izražanje mojega mnenja, z njim se strinja enako ljudi, kot jih je ta članek zmotil. S člankom o zakuski pa bi se strinjal še marsikdo drug, ko bi si nehali metati pesek v oči. Odziv nanj je bil pričakovan, in tudi vesela sem, da je bil – kakršen koli že, pozitiven ali negativen – saj je to znak, da morda ljudem vendarle ni vseeno. Kot sem že zapisala, ponavljam: vesela bi bila, da moja teza o obiskovanju prireditev zaradi zakuske ne drži, zato Trzinca vabim, da se prireditev v kulturni dvorani udeležujejo, saj navsezadnje program pripravljamo zanj!

Pa še to, g. Pavlič – kdo so ti ljudje, v imenu katerih ste pisali odgovor na moj članek? Povabim vas na to temo rekla v živo. Verjetno bova odkrila, da lahko še naprej dobro sodelujemo ter da se najin klepet ne bo končal s preprirom, kajne?

BRIGITA CRLJENIČ

Občinsko zemljišče – gratis

Nekaj zadev v zvezi z občinskimi zemljišči še vedno ni razčiščenih. Najbolj sporno je vsekakor občinsko zemljišče, na katerem je bilo zgrajeno parkirišče za potrebe poslovne stavbe podjetja Biring na zahodni strani OIC Trzin.

Naj okvirno obnovim dogajanje v zvezi s tem zemljiščem. V začetku leta 2006 smo na sejah občinskega sveta obravnavali predlog podjetja Biring za izgradnjo parkirišča za potrebe njegove poslovne stavbe. Ker je bilo zemljišče (več kot 9.000 m²), kjer bi se gradilo parkirišče, skoraj v tretjinskem idealnem deležu v lasti občine, je župan rekel, da bo s podjetjem Biring sklenjeno javno privatno partnerstvo in da bo občina na tem parkirišču v zamenjavo za zemljišče pridobila tretjino parkirišč za javno uporabo (zgradil jih bo Biring). To se je zdelo korektno, čeprav ni velike potrebe po nekem javnem parkirišču ob robu industrijske cone.

Ker pa zaradi nasprotovanja sosedov (upravičenega) ni bilo možno realizirati prvotno predvidenih več kot 450 parkirišč, je bila nazadnje sprejeta gradnja za nekaj več kot 200 parkirišč, kar pa je zadoščalo komaj za normirane lastne potrebe Biringove poslovne stavbe. Tretjine parkirišč, ki naj bi jih Biring zgradil za občinske javne potrebe, torej ni bilo mogoče uresničiti. Tako tudi pogojev za sklenitev korektnega javno- zasebnega partnerstva ni bilo več, kar je bilo na seji 10.4.2006 jasno povedano. Župan je na koncu obravnave na tej seji predlagal sprejetje dodatnega sklepa, ki je določal, da se delež občinskega zemljišča proda Biringu ali pa zamenja za enakovredno zemljišče. Sklep je občinski svet sprejel, žal pa ga župan do sedaj ni hotel realizirati.

Ta zadeva se, kot rečeno, vleče še iz konca prejšnjega mandata občinskih struktur. Glede na dogajanje z omenjenim zemljiščem je takrat naša lista Za zeleni Trzin podala prijavo

suma oškodovanja občinskega premoženja na t.i. Kosovo protikorupcijsko komisijo, na Policijsko upravo Ljubljana in na Nadzorni odbor Občine Trzin. Najprej se je odzval Nadzorni odbor; hitro, korektno in profesionalno. Pravzaprav sem dolžan opravičilo takratnemu Nadzornemu odboru in njegovemu predsedniku g. Lovšinu, ker sem bil včasih kar preveč nestrpen v prepričanju, da je sum oškodovanja občine evidenten. Nadzorni odbor je ugotovil, da do oškodovanja občinskega premoženja še ni prišlo, saj še ni bila izvedena razdelitev zemljišča in je bila takrat občina Trzin še vedno približno tretjinski idealni lastnik zemljišča, na katerem se je pripravljala gradnja Biringovega parkirišča. Nadzorni odbor pa je zavzel stališče, da je potrebno glede na pogodbo zemljišče razdeliti in nato ustrezno oceniti novo nastalo lastništvo. Do tega pa do sedaj še ni prišlo.

Kot sem že zapisal, se je na prijavo prvi odzval Nadzorni odbor Občine Trzin, nekaj mesecev zatem pa tudi Policijska uprava Ljubljana. Ko se je pri meni oglasil kriminalist zaradi zbiranja dodatnih podatkov o prijavi, sem v razgovoru s njim uvidel, da se strinja s stališčem Nadzornega odbora, da je za kaznivo dejanje ključna razparcelacija zemljišč, do katere pa takrat še ni prišlo.

Na začetku tega mandata sem župana nekajkrat vprašal, če

je že narejena razparcelacija tega zemljišča. Odgovoril mi je, da je za razparcelacijo zadolženo podjetje Biring.

Zadnjič sem županu zastavil vprašanje na seji občinskega sveta dne 16.12.2009. Moje vprašanje: »Na koncu prejšnjega mandata je Nadzorni odbor zahteval, da se na zemljišču, kjer je zgrajeno Biringovo parkirišče in na katerem je občina solastnica ene tretjine zemljišča, izvede razdelitev in ovrednotenje tega zemljišča. Za razdelitev naj bi bilo zadolženo podjetje Biring. Ali podjetje Biring sedaj plačuje Občini kakšno najemnino za uporabo občinskega zemljišča za parkirišče, tako kot jo morajo plačevati druga podjetja v OIC?«

Županov odgovor: »Najemnine ne plačuje, ker je zemljišče, na katerem je parkirišče, v celoti last družbe Biring. Zemljišče je bilo razdeljeno tako, kot je bilo to rečeno. Družba Biring je zemljišče kupila od lastnikov. Z njo je bil narejen dogovor, da zgradi parkirišče, na katerem bo možnost javnega parkiranja. Parkirišče je odprto do zasedenosti. Da bo zemljišče razdeljeno, pa je bilo sklenjeno na občinskem svetu, kjer je bil v skladu s tem predložen vzorec pogodbe, s katero je določeno, da se to razdeli, da se zagotovi možnost javnega parkiranja na tem parkirišču, da občina dobi zastonj še neke deleže na drugih parcelah. Ta pogodba je bila potem posla-

Prvomajska budnica

Tudi letos, tako kot vsako leto, bo 1. maja zjutraj Trzinca prebudila prvomajska budnica.

OBČINA TRZIN VABI OBČANKE IN OBČANE,

naj se v kar največjem številu pridružijo budničarjem.

Tokrat bo budnico izvedla Godba na pihala iz Lukovice, ki se bo med svojim pohodom po Trzinu ustavljala:

ob 7.30 - cerkev sv. Florijana
ob 8.00 - lokali na Kidričevi ulici 12
ob 8.30 - Center Ivana Hribarja.

VABLJENI!

RECEPT ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

1. DIFAR d.o.o.

STOP ALERGIJAM NA PRŠICE IN HIŠNI PRAH

O pršicah vsi govorijo, a jih nihče ne vidi. Zadnje čase je vedno večje zanimanje za do nedavno neznan ali prezrt problem v zvezi s PRŠICAMI, temi 'pošastmi', ki se nenadzorovano gibljejo povsod, nas ogrožajo pri vseh naših aktivnostih in nas napadajo celo tam, kjer mislimo, da smo popolnoma varni – v našem domu. Nahajajo se v marsičem, kar nas obdaja, tudi v predmetih, ki jih uporabljamo vsak dan: pohištvo, tapetah, preprogah, zavesah, otroških igračah, posteljah, rjuhah, blazinah, kožuščkih hišnih ljubljencev ...

Te 'mini pošasti' so s prostim očesom nevidne, lahko jih vidimo samo s posebnimi optičnimi aparati, saj so mikroskopske velikosti; kar pa ne pomeni, da jih ni. Brezskrbno živijo v idealnih pogojih pri sobni temperaturi in visokem odstotku vlage (75 do 80 %), hranijo se predvsem z luskami odmrle človeške kože. Po stanovanju se potuhnjeno širijo s pomočjo hišnega prahu, tako pridejo tudi do najbolj skritih koticov. V vsakem gramu hišnega prahu je lahko celo 30.000 pršic.

Nikoli ni bilo toliko alergij kot danes. Njihovo število se po ocenah strokovnjakov tako pri nas kot v sosednjih državah letno poveča za osem do deset odstotkov. Večino alergijskih reakcij povzročijo pršice v hišnem prahu, drobni insekti iz družine Dermatophagoides. Organizem občutljivih oseb se na vdihane pršice odzove s celo vrsto močnih obrambnih reakcij, ki jih imenujemo alergijske reakcije. Pride do vnetja dihalnih poti, otekanja sluznice bronhijev, izločanja sluzi in krčenja bronhialnih mišic, zaradi česar se pojavijo tipični simptomi alergije: otečene in pordele oči, izcedek iz nosu, kašelj, nenehno kihanje ter astma.

Uničuje jih ACCARI - HIGIENSKO PRŠILO Z ETERICNIMI OLJI ZA PROSTORE

Edino popolnoma naravno sredstvo za zaščito pred alergijami na pršice in hišni prah. ACCARI hitro izhlapeva, za seboj pušča svež vonj in prijeten občutek svežine ter čistoče. Popolnoma je varen za človeka, celo za otroke in vaše hišne ljubljence.

Pršic ne uničimo z običajnimi postopki za vzdrževanje higiene in čistoče. To lahko dosežemo s higienizatorjem prostora ACCARI; njegovi sestavini - olje ČAJEVCA - TEA TREE in olje TIMIJANA - MATERINE DUŠICE s svojim protiparazitnim delovanjem učinkujeta na pršice s t.i. FITOINTERVENCIJSKIM učinkom.

ACCARI pršilo ima trojno delovanje - učinkuje na različnih nivojih: uničuje odrasle pršice in njihove ličinke, zavira njihovo gibanje in zavira njihovo razmnoževanje ter preprečuje razvoj in dozorevanje jajčec. Z ACCARI-jem popršimo opremo v prostoru oziroma kateri koli del prostora, v katerem bivamo, ali katero koli površino, ki se je dotikamo, razpršen po otroških igračah pa bo ACCARI zagotovil varnost, zdravje in brezskrbnost vašega otroka.

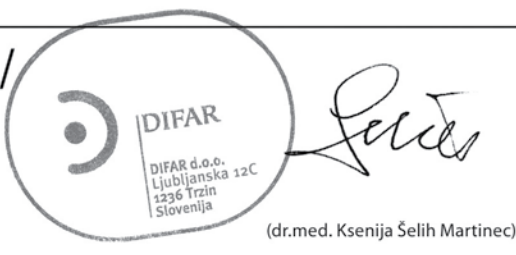
ACCARI je za zdravo življenje nujno potreben izdelek, sredstvo za hitro fitointervencijo, učinkovit in varen, saj zahvaljujoč delovanju svojih čistih esencialnih olj na naraven način odpravlja težave s pršicami, poleg tega pa pušča za seboj prijeten svež vonj.

Pa ostanite zdravi!

2. PRIJAZNO VABLJENI

- 1) Difar specializirana prodajalna
- 2) Delovni čas: 10-18h (ponedeljek-petek)
- 3) Naslov: Ljubljanska 12c, Trzin
- 4) Telefon: +386 1 564 11 95
- 5) Spletni naslov: www.difar.si
- 6) E-naslov: info@difar.si

Rp./

na tudi kriminalistom, kjer so ugotovili, da ni nič spornega.«

Iz odgovora je jasno, da župan ugotovitev Nadzornega sveta popolnoma ignorira.

V županovem odgovoru je navedenih kup neresnic.

1. V odgovoru piše, da je bil z družbo Biring narejen dogovor, da zgradi parkirišče, na katerem bo možnost javnega parkiranja. To ni res. V pogodbi nikjer ne piše o možnosti javnega parkiranja.

2. Nadalje župan odgovarja, da je bilo na občinskem svetu sklenjeno, da bo zemljišče razdeljeno, in da je bil na občinskem svetu predložen vzorec pogodbe, s katero je določeno, da se to razdeli. Tu sta dve neresnici.

a) Občinski svet ni nikoli sklenil, da bo zemljišče razdeljeno, ampak je na seji 10.4.2006 sprejel dodatni sklep, ki nalaga županu, da se občinski delež zemljišča proda ali pa zamenja za enakovredni delež, ohrani pa se služnostna pravica na zemljišču, kjer poteka komunalni koridor.

b) Občinskemu svetu na seji 10.7.2006 ni bil predložen vzorec pogodbe, s katero je določeno, da se zemljišče razdeli, ampak smo občinski svetniki za obstoj že podpisane pogodbe (podpisana 24.6.2006) izvedeli šele potem, ko je med obravnavo te točke svetnik naše liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar vprašal, če je bila med Biringom in Občino sklenjena kakšna pogodba (ob tako slabi pogodbi ni čudno, da se jo je skušalo prikrievati, kolikor časa se je dalo).

Župan je torej brez vednosti občinskega sveta v popolnem nasprotju z dodatnim sklepom občinskega sveta podpisal pogodbo z Biringom, kjer je povsem samovoljno odločil, da bo skupno zemljišče razdeljeno; Biring dobi zemljišče za parkirišče, Občina Trzin pa del zemljišča, kjer so zelenice in vodotok. V zameno pa občina pridobi (samo) 12 m2 zemljišč na drugih Biringovih parcelah. To je torej edina korist, ki jo je pridobila občina s to pogodbo, če ne štejemo, da je korist tudi košnja zelenic in vzdrževanje struge vodotoka. Kot da je občina postala

javni vrtnar podjetja Biring. Ta pogodba predstavlja žalitev za občino in za občane, ki jo plačujemo, oziroma oškodovanje našega občinskega premoženja. Župan je tako izigral občinski svet in zaupanje občanov Trzina.

Zemljišče, na katerem je zgrajeno parkirišče in kjer se nahajajo tudi pripadajoče zelenice, je bilo v denacionalizacijskem postopku. Čež to zemljišče poteka komunalni koridor, zato je občina najverjetneje ohranila del tega zemljišča v svoji lasti, preostali del pa je po končanem postopku denacionalizacije od lastnikov kupil Biring.

Najmanj, kar bi morala dobiti občina, je to, da bi ohranila lastništvo nad komunalnim koridorjem in zaračunavala najemnino Biringu, tako kot jo morajo plačevati druga podjetja in občani Trzina, ki imajo urejena parkirišča na komunalnem koridorju v lasti občine.

Ker pa je občinski svet z dodatnim sklepom določil, da bo zaščitil občinsko lastnino s prodajo ali pa zamenjavo tistega zemljišča za enakovredno funkcionalno zemljišče v OIC ali kje drugje, bi to pomenilo, da bi v primeru prodaje za več kot 3.000m2 morala dobiti ob minimalni ceni za to območje 100 €/m2 vsaj 300.000 €. Za vsaj toliko je bila občina oškodovana s pogodbo, ki jo je župan podpisal z Biringom (sporno pogodbo in dodatni sklep si lahko ogledate na www.zazelenitrzin.si).

Podobno »čudna« pogodba je bila realizirana lansko leto, ko je morala Občina Trzin odstopiti Biringu zemljišča v vrednosti okoli 150.000 € kot protivrednost investicije Biringa v gradnjo novega mostu na koncu Blatnice. Ta most je Biring zgradil zato, da je lahko predstavil strugo potoka iz sredine parcele (na njej sedaj stoji poslovna stavba podjetja Kalcer) na njen rob. Stari most, ki je stal kakšnih 30m stran, pa je porušil. Iz opisane je razvidno, da je Biring most prestavljaj zaradi lastnih interesov.

Kaj več o tem morda drugič.

PETER KRALJ
ZA ZELENI TRZIN

Novice iz Društva upokojencev "Žerjavčki"

Člane DU "Žerjavčki" prosimo, da poravnate članarino za leto 2010 in tudi vzajemno samopomoč, v kolikor to še niste storili. Svoje obveznosti lahko poravnate v Informativnem centru ob sredah ali četrtek dopoldan.

Hkrati vabimo upokojence, ki še niso naši člani, da se nam pridružijo.

ODBOR

Pevski zbor "Žerjavčki" Trzin vabi v svoje vrste upokojence, ki imajo veselje do petja, da se jim pridružijo. Informacije dobite ob sredah in četrtek na telefon 564 47 30.

ODBOR

Društvo upokojencev "Žerjavčki" Trzin obvešča svoje člane, da bomo imeli 20.05.2010 izlet na primorski del naše dežele, predvidoma Lipica, Rakov Škocjan, Prestranek in še kaj. Prijave na običajnem mestu.

ODBOR

Društvo upokojencev "Žerjavčki" Trzin obvešča prebivalce Trzina, da bo 7. maja ob 19. uri v dvorani Marjance Ručigaj recital pesmi Mile Kachičeve, ki jih bodo predstavile recitatorke našega društva. Zapeli pa nam bodo tudi "Žerjavčki".

VABLJENI

Pojasnilo Doma počitka Mengeš - enote Trzin

Dom počitka Mengeš je s svojo enoto v Trzinu strokovna institucija, ki izvaja javno službo - program institucionalnega varstva starejših. V okviru svoje dejavnosti izvajamo in organiziramo (v skladu z željami naših stanovalcev) tudi številne aktivnosti in prireditve.

Mnogi med našimi stanovalci so izrazili željo, da jim omogočimo in organiziramo sv. mašo v domu. Povezali smo se z župnikom v Trzinu g. Gučkom in se dogovorili za sv. mašo za naše stanovalce, ki naj bi bila v ponedeljek, 5. aprila.

Čeprav je bila, po predho-

dnem dogovoru, sv. maša namenjena našim stanovalcem (verjetno bi se pridružil tudi kakšen sorodnik), je gospod Guček našo namero razumel drugače in k sv. maši povabil tudi občane Trzina, kar smo izvedeli iz povabila v občinskem glasilu Odsev.

Po dogovoru z g. Gučkom smo sv. Mašo, namenjeno našim stanovalcem, predstavili na kasnejši čas.

Vsem, ki so bili kakorkoli prizadeti, se opravičujemo.

ZA DOM POČITKA MENGEŠ - ENOTO TRZIN
TADEJA ŠUSTERŠIČ

Kulturni program v maju

Zaradi intenzivnih vaj domače gledališke skupine, ki bo v času pred premiero nove predstave »Ne ostane več nobeden« in zaradi pričetka festivala Trzinska pomlad, v maju ne bo gostovanja odrasle amaterske skupine, kakor tudi ne otroške predstave. Naj vas torej tokrat spomnim predvsem na obeležitev **praznika občine Trzin**, ki bo s **podelitvijo občinskih priznanj potekal 14. maja 2010** v kulturnem domu. Ker pa se je pričela sezona prireditev na prostem, bo v Trzinu **drugi vikend v maju** (8. in 9. maja) potekal tradicionalni **Florjanov sejem**.

Obeta pa se pester program **Trzinske pomladi**, katere otvoritev bo 22. maja 2010, in sicer bo festival otvorila nova domača predstava, kriminalka po predlogi Agathe Christie, ki trenutno nastaja v režiji profesionalnega režiserja Jake Andreja Vojevca. Druga sobota Trzinske pomladi bo namenjena otro-

kom, tretja bo športna, saj bo potekala prireditev Tek Petra Levca, zvečer pa se boste lahko nasmejali ob poslušanju stand-up komikov, isti dan boste lahko slišali tudi glasbo. Katere izvajalce natanko boste na festivalu spremljali, organizator še noče izdati. Četrta sobota bo gledališka, pričakujete lahko obisk enega od profesionalnih slovenskih gledališč. Peta sobota bo namenjena bolj literarnim zvrstem, nato bo ena sobota izpuščena zaradi praznika ob dnevu državnosti, zadnji dan festivala pa bo petek, 2. junij. Program za zadnji dan festivala bo tradicionalen - potekal bo mednarodni festival folklornih skupin, ki je vsako leto paša za oči in ušesa.

Vsekakor vam ne bo žal, če se boste udeležili katerega od programskih dni festivala Trzinska pomlad, najbolje pa kar vseh, saj vas gotovo čaka kvalitetno preživet čas v družbi kulture. V napovedniku lahko pride do sprememb, saj je do pričetka festivala še mesec dni, zato pa boste natančen program festivala pred pričetkom dobili v vaše nabiralnike.

BRIGITA CRLJENIČ

Žerjavčki, si želite uporabljati računalnik?

ZAČETNI TEČAJ RAČUNALNIŠTVA ZA STAREJŠE OBČANE IN ZAČETNIKE:

- za začetnike, ki želijo pridobiti temeljno znanje za uporabo računalnika
- obsega 8 ur
- cena: **30 €**
- **v računalniški učilnici osnovne šole Trzin od 3.5.do 7.5. v popoldanskem času**

Program:

- spoznavanje s sestavnimi deli računalnika
- uporaba operacijskega sistema Windows
- uporaba urejevalnika besedil
- uporaba interneta

Prijave in informacije na: 040 478 000

Število mest je omejeno!

TD Kanja Trzin zaključuje v šolskem letu 2009/10 s svojimi delavnicami

V naslednjem šolskem letu 2010/11 se bodo že tradicionalne delavnice spet začele v oktobru, in sicer:

- rezbarska delavnica – vsak torek ob 17.00 v OŠ Trzin
- slikarska delavnica – predv. ob ponedeljkih / informacije na tel. 01 564 47 30/ - delavnica ročnih del – vsak ponedeljek ob 16.30 v CIH
- folklorna skupina Trzinka - vaje vsak četrtek ob 20.30 v OŠ

VABILO NA PLESNO DELAVNICO – UČENJE PLESOV SLOVENSkih POKRAJIN

Spoštovane občanke in občani!

Turistično društvo Kanja Trzin in folklorna skupina Trzinka vabita na delavnico – učenje plesov slovenskih pokrajin – BELOKRANJSKI PLESI

23. aprila 2010 ob 19.30. v KULTURNEM DOMU TRZIN
Mengeška cesta 9, Trzin.

XI. FLORIЈANOV SEJEM 8. in 9. MAJ

Letošnji XI. Florijanov sejem v Trzinu bo 8. in 9. maja na tradicionalnem

prostoru na Ljubljanski cesti /ob gasilskem domu/.

Vabimo podjetnike, društva in posameznike, da predstavijo svoje dejavnosti in

na stojnicah ponudijo svoje izdelke.

PRIJAVNICA JE NA VOLJO na sedežu društva, Ljubljanska cesta 12/f Trzin.

Še posebej vabimo vsa trzinska društva in organizacije, da v času sejma predstavijo svojo dejavnost, se vključijo v zabavni, glasbeni in športni program.

TRZINSKA KULINARIKA

Spoštovane gospodinje/gospodinji!

Na XI. Florijanovem sejmu v Trzinu, 8. in 9. maja, se lahko predstavite in ponudite kulinarčne dobrote, kot na primer izdelke iz sadja /marmelade, kisi.../, izdelke iz moke /rezanci, pecivo, potice.../. Za vas bo na voljo posebna turistična stojnica.

Na sejemsko nedeljo, 9. maja, bo tudi TRADICIONALNO OCENJEVANJE POTIC, kamor ste prav tako vabljeni!

POMEMBNO OBVESTILO O UREDITVI PROMETA V ČASU FLORIЈANOVEGA SEJMA!

V času XI. Florijanovega sejma v Trzinu bo zaradi POPOLNE zapore Ljubljanske ceste od števil. 1 do 5a onemogočen promet od sobote, 8. maja, od 5.^h, do nedelje, 9. maja, do 22.30, delno tudi promet na kraku Ljubljanske ceste, ki vodi do Centra Ivana Hribarja. V času zapore Ljubljanske ceste bodo avtobusna postajališča na obvoznici.

TD Kanja prosi za razumevanje. Prebivalce Trzina pa vključno vabimo na eno prvih prireditev na prostem v letošnjem letu.

Program sejma bo natisnjen v posebni zloženki, ki jo bodo prejela vsa gospodinjstva v Trzinu.

Končana ligaška tekmovanja

V pretekli številki Odseva sem napovedal zanimiv zaključek ligaškega tekmovanja, in dejansko se je to tudi zgodilo. V prvi ligi je ekipa PECOS PUB-a v zadnjih dveh kolih zbrala še tri točke in se ob zaključku uvrstila na varno sedmo mesto prvenstvene tabele s 15,5 točkami. Njeni igralci- Stane Rijavec (srebro), Igor Rojs in Mitja Mihelič (oba bron), pa so si priigrali kolajne za dosežene rezultate na drugi, tretji oz. peti deski. Fantje te ekipe so imeli kar nekaj težav z zasedbo, saj bi sicer zagotovo dosegli še boljše uvrstitve. Zmagovalci te lige so postali šahisti ŠS Bor Dob za las - pred ekipama Podpeč Senožeti in ŠD Vrhnika.

Precej bolj negotove usode o končni uvrstitvi je bila deležna ekipa BUSCOTRADE. Pred zadnjim kolom smo sicer imeli nekaj naskoka na devetem mestu, a dvoboj z vodečo Vrhniko ni obetal nič dobrega. In res smo v tem dvoboju dosegli le pol točke, a na srečo so nam »posredno« pomagali šahisti iz Kamnika, ki so suvereno odpravili našega neposrednega konkurenta ŠK Višnja Gora; tako smo pristali na devetem mestu. Nekaj spodbude sta nam prinesli srebrna kolajna Vinka Urbanca na tretji in bronasta avtorja teh vrstic na četrti deski.

Še o nastopu obeh moštev v drugi ligi nekaj vrstic: ekipa DOM-IN Agencija za nepremičnine se je s 15,5 točkami uvrstila na osmo mesto, njen drugi igralec Slavko Mlakar pa je prejel srebrno odličje. Na devetem (predzadnjem) mestu v tej ligi so pristali igralci TRZINKE s 13 točkami. Tudi oni so imeli v svoji sredi dobitnika bronaste kolajne: osvojil jo je Gregor Banfi za uspeh na drugi deski. Prvouvrščena ekipa ŠD Barob Šmarca se prihodnjo sezono seli v višji rang tekmovanja.

Zaključek ligaških nastopov je praktično sovpadel z letnim občnim zborom dosedanjega društva, ki se bo v bodoče imenoval **Šahovski klub Trzin**. Preimenovanje (dosedanjo kratico ŠD je uporabljalo tudi trzinsko Športno društvo) pa je bila na zboru le ena številnih tem, ki smo jih šahisti obravnavali. Dnevni red zborna, ki se ga je udeležil tudi župan g. Tone Peršak, smo začeli z izvolitvijo organov zbora ter s poročili o delu (dosedanjega) društva v letu 2009. Le-ta so bila v celoti sprejeta, in tako so dosedanji »funkcionarji« dobili razrešnico za minuli dveletni mandat ter hkrati tudi pohvalo v obliki ponovne izvolitve na iste položaje. Naj javnost obvestim, da bo delo Šahovskega kluba Trzin v prihodnje vodila ekipa:

- Slavko Mlakar, predsednik
  - Franci Banko, tajnik in blagajnik
  - Mitja Mihelič in Lado Skok, člana UO
  - Bojan Mihelič in Predrag Ivič, člana NO
  - Nesib Jukan in Borut Bajec, člana disciplinskega razsodišča
- Klub bo tudi v tekočem letu deloval v okviru finančnih možnosti. Prioriteto bomo dali organizaciji obeh tradicionalnih turnirjev (maja ob občinskem prazniku in avgusta ob izteku počitnic) in udeležbi v državni šahovski ligi ter obeh področnih ekipnih ligah. Po presoji se bodo člani lahko udeleževali individualnih turnirjev in državnega prvenstva v pospešenem šahu. Skrbeli bomo za obveščanje v občinskem glasilu in skušali vzpostaviti aktiven stik s šahisti krožka v tukajšnji osnovni šoli, da bi učence navdušili in privabili v klubske vrste.

Vse ljubitelje kraljevske igre znova vabimo medse. Ob ponedeljkih ob 19.00 uri se v naših igralnih prostorih nad Pecos-pubom (Mengeška 9 – nekdanje občinsko poslopje) lahko izkažete v obvladovanju šahovskega znanja in pomerite s člani trzinskega kluba.

ANDREJ GRUM

Zame, zate, za nas...

Osnovna šola Trzin preko Šolskega sklada OŠ Trzin že deseto leto svojim učencem uspešno zagotavlja večjo kakovost vzgojno-izobraževalnega programa. Vse od ustanovitve je Šolski sklad sodeloval z raznovrstnimi podjetji in ustanovami, sredstva pridobival s pomočjo donacij Občine Trzin, velik del sredstev pa je v Šolski sklad priteklo tudi z aktivnim sodelovanjem učencev na zbiralnih akcijah, ustvarjalnih delavnicah in kulturnih prireditvah.

Nabrana sredstva upravni odbor Šolskega sklada namenja za subvencioniranje vzgojno-izobraževalnih programov, ki se ne financirajo iz javnih sredstev: tečaj plavanja za 3. razred, naravoslovno-raziskovalni tabor za 4. razred, gorniško-taborniška šola za 8. razred, mediacijski tabor in druge programe, ki jih izvajamo. Poleg tega pa sredstva namenjamo tudi za pomoči socialno šibkim učencem in za nakup nadstandardne opreme. Vsi omenjeni vzgojno-izobraževalni programi predstavljajo enega od stebrov uspešnega delovanja Osnovne šole Trzin in omogočajo ustvarjanje pozitivnega vzdušja med otroki in učitelji. Te izven-šolske dejavnosti tvorijo pomemben del izobraževalnega sistema in zato menimo, da je organizacija tovrstnih programov nujna. Da bi sodelovanje v nadstandardnih programih omogočili vsem otrokom, programe delno plačamo iz sredstev Šolskega sklada. Dodatno pa sofinanciramo udeležbo posameznikov na podlagi pisne vloge staršev

ali skrbnikov. V težkih gospodarskih časih, ki smo jim priča, se število prosilcev za subvencioniranje navedenih aktivnosti povečuje, zato si še bolj prizadevamo za pridobivanje finančnih sredstev.

V finančnem letu 2010 bi iz sredstev šolskega sklada poleg subvencij že naštetih vzgojno-izobraževalnih programov radi zbrali dovolj sredstev za nadaljnje opremljanje šolskih učilnic z interaktivnimi napravami. Uporaba interaktivnih naprav se je v preteklem šolskem letu izkazala za učinkovit način podajanja snovi ter pripomogla k aktivnemu sodelovanju med učitelji in učenci. Na podlagi pozitivnih izkušenj se bo zato vodstvo šole v svojem srednjeročnem načrtu še naprej zavzemalo za opremljanje učilnic s sodobno učno tehnologijo.

Tudi letos bomo organizirali že tradicionalno dobrodelno prireditev z naslovom »Zame, zate, za nas...«, ki bo v torek, 18. maja 2010, ob 19. uri v telovadnici Osnovne šole Trzin. Na prireditve smo povabili tudi nekaj gostov, kar naj za zdaj ostane še skrivnost. Cena vstopnice bo 5 € za odrasle in 2 € za otroke. Možno jih bo naročiti v predprodaji na šoli, prav tako pa na dan same prireditve.

V imenu otrok in učencev vas vabimo, da se udeležite kulturne prireditve in podprete prizadevanja upravnega odbora za krepitev Šolskega sklada OŠ Trzin.

VANJA VOGRIN

Sadje in zelenjava v prehrani učencev

Znano je že, da ljudje vedno manj zdravo živimo, zato sva se odločili, da preveriva, ali to drži tudi za učence naše šole. Z vprašalnikom sva raziskali nekatere prehranjevalne navade najinih vrstnikov, učencev 6., 7. in 8. razreda.

Osredotočili sva se na uživanje sadja in zelenjave, ker ta živila predstavljajo osnovo za zdravo prehrano. Omenjena živila vsebujejo vitamine in minerale, te pa telo potrebuje za obrambo pred 'vsiljivci' iz zunanjega okolja.

Ugotovili sva, da učenci poznajo malo vrst sadja in zelenjave ter posegajo le po določenih vrstah. Učenci zaužijejo veliko premalo sadja in zelenjave, večina pa jih popije kar dovolj tekočine in od tega le malo gaziranih pijač. Predvidevali sva, da smo pri nakupu soka premalo pozorni na sestavo in vrednost sadnega deleža, izkazalo pa se je, da smo na to pozorni iz različnih razlogov. Ugotovili sva tudi, da le nekaj več kot polovica vprašanih kupuje sadje in zelenjavo v trgovinah in trgovskih centrih, preostali pa leto kupujejo tudi na tržnici in v ekoloških trgovinah. Občani Trzina pogrešajo tržnico v svojem kraju.

(Ne)zdrav način življenja
Prehrana in zdravje sta tesno povezana. Ljudje jemo premalokrat na dan, obroki so enolični in nezdravi, jemo prehitro in preveč naenkrat.

Če želimo živeti zdravo, mora-

mo jesti predvsem zdravo prehrano, ta pa mora vsebovati čim več žit in žitnih izdelkov, torej črnega kruha, testenin, riža, kašnatih jedi, sadje in zelenjavo (najmanj ena tretjina naj bo svežega sadja in svežih solat), mlečne izdelke, ribe, jajca, perutnino, meso klavnih živali itd., čim manj pa slaščic, maščob in sladkorja. Seveda pa ne smemo pozabiti na gibanje. Srcu in ožilju koristi sleherna oblika gibanja, če se je lotevamo z veseljem, jo izvajamo redno in nas ne obremenjuje. Gibanje pomaga tudi pri premagovanju stresa in izboljšanju razpoloženja. K zdraveemu načinu življenja pa spada tudi pitje dovolj tekočine. Dnevno naj bi odrasel človek zaužil vsaj 2 litra tekočine (od tega vsaj 1,5 litra vode, ostalo pa naj bi zaužil s hrano). Tudi otroci morajo spiti vsaj 8 velikih kozarcev tekočine na dan (in ne kokakole in ledenih čajev!).

Ob raziskovalni nalogi sva pridobili tudi precej koristnih informacij o zdravi prehrani, kot na primer zakaj je dobro uživati določeno zelenjavo itd. Vsekakor pa bova odslej še bolj pozorni na to, da bo najina prehrana čim bolj uravnotežena in zdrava.

S predstavitvijo najine naloge bova zagotovo tudi pripomogli k razmisleku o zdravem načinu življenja, kar je eden od ciljev najinega raziskovanja.

TANJA KOBAL IN MAJA RAVNIKAR,
6.A RAZRED OŠ TRZIN

Obisk starih staršev v skupini Sovice!

Skoraj prava četa otrok in njihovih starih staršev se je v petek dopoldne, 19.03.2010, vila od vrtca Palčica do gradu Jable. Šlo je za res veličasten prizor in kljub temu, da sem nimalokrat želela vse prisotne spraviti v objektiv fotoaparata, mi to ni uspelo.

S starimi starši otrok naših sovic smo se ob desetih dopoldne dobili pred vrtcem. Po kratkem uvodu, kjer je

bil predstavljen potek dopoldneva, smo se odpravili po poti mimo cerkve in nato pod gozdom do gradu Jable. Prav vsak otrok je imel nekoga na obisku - po dva, tri ali nekateri celo štiri. Hodili smo umirjeno, na obrazih vseh pa se je zrcalilo zadovoljstvo. Tempo je prav vsem ustrezal.

Pred gradom smo se ustavili, si našli prostor, kjer so otroci svojim starim star-

šem pokazali delček naučenega v tem šolskem letu. Kar po ljudsko smo ubrali: Tam gor na ravnem polju, Trzinka, So ptički se ženili, Potujemo v Jeruzalem, Rdeče češnje, Bela lilija. Otroci so z navdušenjem prepevali in plesali. Bilo jih je lepo videti.

S šopki cvetja, ki so jih otroci nabrali skupaj s starimi starši, smo se vračali.

Bil je lep petkov dan. Prijetni občutki srečanja so trajali še kar nekaj časa.

TINA MAUHAR
(SKUPINA SOVICE-VRTEC PALČICA)

Trzinska čajanka s teto Ančko

V začetku aprila je Društvo za napredek in razvoj Trzina pripravilo zabavo za najmlajše. Skupaj s priznano novinarko in pisateljico Andrejo Virk Žerdin so pripravili Trzinsko čajanko s teto Ančko. Najmlajši so lahko prisluhnili zgodbi iz knjige *Teta Ančka: Zgodbe, začinjene z recepti iz škratje knjige*. Avtorica Andreja Virk Žerdin je mlade nadebudneže najprej seznanila z glavnim junakom knjige, Jurčkom, mali korenjaki pa so lahko ob tem pili malinov čaj, tako kot v knjigi to počneta glavni junak Jurček in njegova teta Ančka.

Glavna junaka knjige sta Jurček, devetletni fantek, ki se s starši preseli v novo sosese, in teta Ančka, starejša gospa, ki živi v sosednji ulici. Jurček je zaradi selitve v novo okolje precej osamljen, povrh vsega pa sta njegova starša precej zaposlena. Na srečo, seveda čisto po naključju, spozna teto Ančko, izvrstno kuharico in lastnico Škratje knjige receptov. Rodi se veliko prijateljstvo, polno pustolovščin in dobre hrane. Njune pustolovščine so opisane v štirih zgodbah: Teta Ančka, Goljufija s tombolsko srečko, O škratih in vilah ter Morilski zadah. Vsaka zgodba ima ob koncu tudi jedilnike z recepti jedi, ki so povezane z zgodbami. Zabavne ilustracije Santiaga Mar-

tina pa bralcu zgodbo tudi slikovno približajo in jo strnejo v zaključeno celoto. Malčki so bili nad avtorico in njeno pripovedjo navdušeni.

Predsednik društva mag. Frane Mazovec je ob tem povedal, da želi društvo z organizacijo najrazličnejših dogodkov popestriti življenje v Trzinu, tudi na področju razvijanja bralne kulture med mladimi. »Namen društva je v tem, da nekaj naredimo za okolje, v katerem živimo, pa tudi, da javnosti predstavimo strokovnjake, ki na našem območju prebivajo. Izjemno sem počaščen, da se je tudi Andreja Virk Žerdin odločila za sodelovanje z nami, tokrat v vlogi pisateljice za najmlajše,« je povedal po čajanki in dodal, da z dogodkom, kot je bila omenjena čajanka, društvo želi kulturo približati tudi najmlajšim.

PETRA JUVANČIČ

ŽE SE LJUDSTVO JE ZBRALO,
V BAR BLATNICA ŽE HITI,
DA S PESMIJO OB KOTLU,
PRVI MAJ SE PROSLAVI!

1. MAJA OB 10.00 URI VABLJENI V BAR BLATNICA
NA GOLAŽ, KAPLJICO RUJNEGA
IN NEKAJ REVOLUCIONARNIH BESED.

ŽIVEL 1. MAJ!

DRUŠTVO ZA NAPREDEK IN RAZVOJ TRZINA

www.trzinci.si

Poslanski večer z Robertom Hrovatom

29.3.2010 smo imeli v Dvorani Marjance Ručigaj v gosteh poslanca SDS v Državnem zboru in svetnika Občine Domžale Roberta Hrovata. Predstavil nam je aktualne probleme ravnanja z odpadki z vidika ločevanja in zbiranja, z vidika Regijskega centra na Barju, pojasnil je zaprtje deponije Dob in predstavil svoje videnje ravnanja z odpadki v Sloveniji.

Poudaril je, da v Sloveniji ustvarimo 900.000 ton smeti, od tega jih samo 200.000 ton predelamo. Vlada RS se je 2002 obvezala, da bo 85 odlagališč zreducirala na 15 centrov za zbiranje odpadkov, in to bo izpolnila na dan 16.7.2009. Vendar do tega datuma to ni bilo narejeno, zato je moral minister Erjavec oditi. Za Regijsko odlagališče na Barju je bilo pridobljenih 80 milijonov evrov evropskih sredstev, celotna naložba je vredna 120 milijonov evrov; tu bodo končale tudi trzinske smeti. V letu 2011 naj bi se začele smeti odvažati na Barje, in to bi moralo poceniti odvoz. Bistveno je, da se čim več smeti zažge oz. predele. Država mora do 2010 tudi uspeti z 22 % deležem biorazgradljivih odpadkov.

V letu 2002 je tudi določeno, da Dob ne bo eden od 15 zbirnih centrov za regijsko odlagališče odpadkov. Poslanec Hrovat tudi meni, da dokler država ne bo določila teh 15 centrov, se občine ne bodo uspele dogovoriti; smeti so danes namreč denar. Meni tudi, da sedanja ureditev posameznika

SDS

ne motivira k ločenemu zbiranju, zato je potrebno uvesti tehtanje oz. zaračunavanje po količini odpeljanih odpadkov, prav tako mora biti dana možnost čipiranja zabojnikov za smeti. Poskusno tehtanje z enim avtom Prodnik obljublja za to leto.

V razpravi so občani izrazili nejevoljo zaradi tega, ker kot posamezniki nimajo nobene moči. Absurdno je namreč, da plačujemo lastno zastropjanje, da so Prodnikovi avtomobili vsak dan na cestah (praznjenje ekoloških otokov), da stroške embalaže 2-kratno plačujemo (cena všteta v trgovini), da bi 75 % ljudi lahko kompostiralo bioodpadke, da je strošek rjavega zabojnika 7 evrov odločno preveč, da so bioodpadki razgradljivi, da zakonodaja ne podpira sistema, ki je vpeljan, da bi Slovenija morala imeti največ 2 do 3 centre za zbiranje odpadkov, da se ne zavedamo, da je plastika in papir gorivo, da se ne znamo zgledovati po uspešnih državah (npr. Švica) itd..

Poslanec se je ob zaključku za vse misli in ideje zahvalil in vse povabil na obisk v Državni zbor (19.4.2010 ob 15:00).

ZA OO SDS TRZIN: MILICA ERČULJ

Pločniki že tudi ob Mengeški

Ob delu Mengeške ceste so gradbeni delavci že uredili robove pločnikov. Do zdaj so urejali predvsem infrastrukturne komunalne vode ob cesti in ponekod tudi pod cestiščem, zdaj pa očitno ponekod že pripravljajo vse potrebno za ureditev pločnikov. Še zlasti ob prometnih konicah se na obeh

straneh gradbišča naberejo dolge kolone vozil, vendar izvajalci doslej še niso prešli na enosmerni promet. Vozila mimo gradbišča zdaj spuščajo izmenično v obe strani, kar je Trzincem v starem delu naselja kar všeč, saj se bojijo napovedanih kolon vozil, ki bi se po enosmernih cestah valile skozi naselje.

DRUŠTVO ZA NAPREDEK IN RAZVOJ TRZINA

in

FIDIMED d.o.o.

vljudno vabita

na zdravstveno svetovalnico in predavanje

**CELOSTNA OBRAVNAVA
BOLNIKA Z OSTEOARTROZO**

predavatelj:

Asist. mag. Klemen GRABLJEVEC,
dr. med., spec. fizikalne in rehabilitacijske med.

dvorana Marjance Ručigaj (CIH),
sreda 12. maja 2010 ob 17.00 uri

Vstop prost!

mag. Frane Mazovec, predsednik društva

VABILO

**na poslanski večer
z dr. Petrom VERLIČEM**

**v četrtek, 29.4.2010, ob 20:00 uri v
Dvorani Marjance Ručigaj, Ljubljanska 12/f.**

TEMA: PROMET

(z LPP v Trzin, obvoznica bo?, krožišča, izvozi-uvozi v IC...)

VLJUDNO VABLJENI!

PRESEDNIK OO SDS TRZIN
MATJAŽ ERČULJ, L.R.

Vintgarsko preščipnjena Mežakla

V tem času, ko se talečemu snegovju v gorah priključijo še vode aprilskega deževja, zaživijo pred nami tudi številni vodni pojavi. Zato vas za konec tedna ali pa že za bližajoče se prvomajske praznike vabimo na potep skozi Blejski Vintgar, znamenito sotesko v okolici Bleda na reki Radovni med Podhomom in Blejsko Dobravo. Obe naselji sta tudi najprimernejši kot izhodišči za ogled te enkratne zavarovane naravne znamenitosti. Vanju se lahko pripeljemo z avtom oziroma avtobusom, z nekaj dodatne hoje pa tudi z vlakom. Od železniške postaje v Žirovnici je prek mostu zajezitvenega jezera za HE Moste do vstopa v sotesko le slaba ura hoda. Če na Jesenicah prestopimo na sicer bolj poredko vozeči vlak proti Bohinjski Bistrici, pa izstopimo kar na železniški postaji v enem od obeh prej omenjenih izhodiščnih naselij. Ker pa so naš javni promet in potovalne navade Slovencev kamenodobne, vas bomo navizali v sotesko z zgornjega konca, torej s Podhoma. Naj vam ne bo že na začetku odveč plačati vstopnine za dobro vzdrževano in opremljeno pot skozi zahteven svet, za kar so zaslužni člani turističnega društva iz Gorij, saj je znesek nekajkrat nižji kot znaša parkirna ob Bohinjskem jezeru ali približno za polovico kinovstopnice.

Predstava v Blejskem Vintgarju pa bo veliko bolj zanimiva, kot tista v kinu. Na dober kilometer in pol dolgi poti skozi 200 in več metrov globoko sotesko se moramo stalno izogibati skalnim previsom, pod katerimi vodi pot. Ta bo ob bučni podpori tamkajšnjih voda na trenutke lepša in bolj napeta, kot so še tako dobro »zmontirani« in računalniško obdelani prizori iz nekaterih filmskih uspešnic zadnjih let. Na vsej poti skozi razširitve in zožitve, na kateri se prebijamo mimo brzic, slapov in tolmunov, bogatih s postrvmi, zdaj na enem, zdaj na drugem bregu se nam bo postopoma »odvijal film« o rojstvu tega prvovrstnega naravnega spo-

menika. Za razlago njegovega nastanka potrebujemo tudi nekaj domišljije, morda celo kanček fantazije. Ko je pred več deset tisoč leti bohinjski ledenik zajezil manjšega triglavskega, ki je prihajal po dolini Radovne, je ob taljenju ledenih mas za njegovim bočnim nasipom, imenovanim tudi morena, nastalo na območju današnjih Gorij in okolice jezera. Jezerska voda je začela odtekati na najnižjem delu obrobja, med hriboma Hom in Boršt proti Savi Dolinki, katere rečno korito je bilo bistveno nižje, kot je še tudi dandanes.

Odtekajoča voda se je tako tisočletja vrezovala v odporne sklade apnenca in izoblikovala na vzhodnem delu Mežakle čudovito sotesko. Različno strmi in široki deli so nastali kot posledica sprememb v poteku kamninskih pasov, ki prečkajo območje soteske. Najlepšega med slapovi, imenovanega Vintgarski šum, bomo spoznali na spodnjem koncu naše poti skozi sotesko, kjer se nam bo z malo sreče odprl razgled proti Karavankam. Ob izteku soteske, kjer stoji lična lesena hiška z vsem, kar potrebuje izletnik na takšni poti, bomo lahko visoko nad seboj zagledali (slišali pa zaradi bučanja vode verjetno ne...) tudi vlak. Železniška proga »soškega koridorja« ravno tu prečka Radovno prek slikovitega kamnitega mostu, za katerim izgine v predor. Vsem tistim, ki se vam bo zahotelo poleg okrepčila še razgleda proti Blejskemu kotu, Kašariji in Deželi priporočamo, da zavijete na spodnjem koncu soteske na desno. V manj kot pol ure boste prispeli do cerkvice svete Katarine nad naseljem Zasip. To je gotovo eno najlepših razgledišč na Gorenjskem in zaradi opremljenosti in dostopnosti tudi priljubljena izletniška točka okoliških prebivalcev. Je pa ta del Mežakle od lanskega aprila znan še po nečem – meteoritu, ki je padel na planoto zahodno od tod. O tem izveste več v Gornjesavskem muzeju na bližnjih Jesenicah, kjer je prav zdaj odprta razstava o tem, dobrih 23 dekagramov težkem, a kot dragulj vrednem kamnu. Naj bo dovolj, privoščite si torej vodno predstavo tu ali pa kje drugje, samo da ne boste doma lovili prahu na vaši športnorekreacijski opremi, čas je za njeno preve(t)ritev!

VKUP SPRAVIL: MIHA PAVŠEK

Žaganje vintgarskih zidov je bilo res temeljito. (Foto: Miha Pavšek)

Prišla bo pomlad, čakal bi jo rad...

Še pomnite, kako smo prej-šnjokrat zapisali, da bo pomlad zdaj zdaj tu, a nas je potem vsakokrat prelisičila? Natančneje, zima je letos stegovala svoje lovke še daleč vanjo, pa saj so nam to napovedali božič, svečnica, Matija, mučeniki in ne nazadnje tudi trzinski cestarji. Vse skupaj se je dolgo časa zdelo, kot bi nam narava metala spomladansko »vremensko« kost. In ko smo jo že skoraj zagrabili, se nam je ta spet izmuznila. Že velikonočni prazniki so minili v znamenju ohladitve (zelen božič, bela velika...), teden dni kasneje se je spet odcepilo višinsko jedro hladnega zraka in vse bolj se zdi, da bo prvi pravi spomladanski mesec v resnici zadnji mesec meteorološke pomladi, namreč maj! Sicer pa bo zdaj, ko smo v enem aprilskem dnevno očistili našo dežel (za koliko dni pa?) vsega smetja vse drugače. Pa bo res ali bodo le majske trave prerastle vsa nova »najdišča«? Že precej časa se niso rastline in živali prebujale tako počasi kot letošnja pomlad in zdi se, da z njimi tudi mi. Eden najbolj zanesljivih znakov pomladi v Trzinu so »čezprogarski« nabiralci divje solate oziroma regrata. Najprej posamič, nato pa, ko se »razve« za ta »mercedes« med solatami, tudi bolj množično. Dobro je, da ga nabiramo tam, kjer je manj ali sploh ni gnojeno. A boste slednje površine v okolici Trzina le stežka našli! Smo pač na območju najboljših kmetijskih

zemljišč, na katerih je gnojenje sestavni del intenzivnega kmetijstva, kar spomladi pogosto tudi občutimo. Natančneje zavohamo (nekdo je rekel oni dan, da je zadišalo po sveže skuhanih turški kavi...), kar seveda ni po godu bolj mestnim in »spalnim« Trzincem. Pa vendarle, prav ta vonj je ena redkih »dobrin«, ki nas občasno še opominjajo, da smo na deželi, resda blizu mesta, pa vendarle! Zato pa lahko tu še vedno greste po domače mleko v hlev, če ne bomo tudi pri nas v kratkem dobili kakšnega mlekomata. Tovrstne, v mestih vse bolj priljubljene naprave omogočajo to sicer izključno podeželsko »razkošje« tudi v mestih.

A vrnimo se spet v trzinski »solatendorf« (tako so nekdanj sicer rekli krakovskemu predmestju v Ljubljani, od koder so solatarice potiskale cize z zelenjavo na ljubljansko tržnico...), oni dan so se mi naježili lasje, ko sem uzrl neposredno ob Mengeški cesti starejšo gospo, ki je hitela nabirati regrat. Verjetno je gospa vajena tega iz mladih let, ko si preštel vse trzinske lastnike avtomobilov na prste ene roke. Danes pa se pelje tam mimo (podatek Direkcije RS za ceste za leto 2008, merilno mesto v sosednji Loki pri Mengšu) v povprečju 17.992 motornih vozil dnevno, okrog 16.000 osebnih in skoraj 2000 drugih, še težjih in večjih. In vsi ti imajo izpuhe, v katerih so težke kovine, prašni delci (presežek

teh nam že očitajo pristojni EU-merilci...), poleti ozon in še kaj umazanega bi se našlo. Prisotnost mnogih škodljivih snovi so dokazale že študije vzorcev prsti ob naših avtocestah in vpadnicah pred desetletjem in pol, ko so nas opozorili, da moramo vrtnariti vsaj nekaj deset metrov stran od takšnih cest. In ker so omenjene številke vozil (PDLP=povprečni dnevni letni promet) ob petkovih in predprazničnih konicah verjetno še precej večje, velja tudi v Trzinu – vse kar raste neposredno ob obeh glavnih cestah, naj se nikar (in nikdar) ne znajde na vašem krožniku!

A pustimo solato in promet pri miru in se raje vrnimo k vremenu. Letošnji marec je bil tokrat res sušec, saj je bilo v večjem delu Slovenije padavin pol manj kot običajno. Nekaj več le v jugovzhodni Sloveniji. Prvi dve dekadi sta bili povsod hladnejši od dolgoletnega povprečja, celoten mesec pa predvsem na Primorskem in v hribovitem ter goratem severozahodu države. Prijetno vreme v zadnji dekadi marca je na srečo nadomestilo ves toplotni primanjkljaj prvih dveh. Žal pa se nam tudi sonce v omejenem mesecu ni prav posebej in predvsem pogosto kazalo, in le upamo lahko, da

bo oziroma je nadomestil ta primanjkljaj najbolj muhasti mesec v letu. Pa saj pozna-te oba značilna aprilska vremenska pregovora. Namreč, da ima mali traven devet vremen na dan oziroma več kot ima leto dni, se aprila vreme spremeni. Plohe so pač bistven sestavni del aprilskega vremena, ne nazadnje slovi ta mesec prav zaradi njih po svoji muhavosti.

Spomnimo se natančneje marčevskih vremenskih nihanj. Sušnosti smo vajeni, manj pa hladu (prilezli nismo niti do dvajsetice), saj smo imeli sedem dni z jutranjo slano. Na mučenike (10. 3.) je bil tik nad nami (verjetno tudi že na Dobenu) celo ledeni dan, ko temperatura ves dan ne prileze nad ledišče. Dan kasneje smo imeli v Trzinu 10 centimetrov snega, skupaj pa dva dni s snežno odejo. Konec meseca pa že grmenje in sodro, ne prav daleč stran pa že tudi prvo točo. Zanimivo, da je bila kar tretjina marčnih dni padavinskih, a le trikrat jih je padlo več kot 5 milimetrov. Ampak zdaj vse to sploh ni pomembno, da bo le za prihajajoče praznike vreme spodobno, saj bodo na račun »neugodnega« kalendarja letos malo krajši. Sicer se pa po njih le še nekajkrat proti večeru stemni do nižin in že bo tu trzinski Florjan...

TRZINČANOV MIHA, OBČINSKI
VREMENSKI SVETNIK

Končre pomladi (Foto: IM)

POSTAJA	Padavine (mm oz. l/m2)
Domžale	23
Trzin	23
Letališče Brnik	31
Ljubljana	35
Grosuplje	39
Topol pri Medvodah	45
Stražišče pri Kranju	49
Preddvor	53

Preglednica: Padavine marca 2010 na izbranih merilnih postajah (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko.)

*Ni res, da si odšla.
Nikoli ne bo!
Ujeta v naša srca,
z najlepšimi spomini
spremljaš vsak naš
korak v tišini.*

TINI V SPOMIN

*Kdor živi v spominu drugih, ni mrtev,
je samo oddaljen,
mrtev je tisti, ki ga pozabijo.
(I. Kant)*

Hvala vsem, ki nam v teh petih letih stojite ob strani, postojite ob njenem grobu in ji prižigate svečke.

VSI NJENI

*» O, da bi se izpolnilo, kar si želim,
da mi bi Bog naklonil, po čemer hrepenim!«
(JOB 6,8)*

ZAHVALA

V 70. letu nas je zapustil mož, oče, ata in brat

MARIJAN LENARČIČ

iz TRZINA

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sovaščanom, znancem in gasilcem, ki ste se v soboto, 27.03.2010, poslovili od njega, podarili cvetje in sveče, izrekli sožalje ali se ga kakorkoli spomnili.

Posebej pa se zahvaljujemo gasilcem PGD TRZIN, g. župniku Boštjanu Gučku iz Trzina za lepo opravljen obred in mašo, praporščakom in pogrebni službi Vrbančič za vzorno in častno izvedeno storitev.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej hvala!

VSI NJEGOVI

*Vsa toplina tvojega srca
in vsa tvoja ljubezen
ostajata za vedno z nami.*

ZAHVALA

Ob nenadni nepričakovani izgubi naše drage

KSENIJE ŠPENDAL

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam ob teh neizmerno hudih trenutkih stali ob strani, nam izrekli tople, tolažilne besede, poslali pisna sožalja, podarili cvetje in sveče, ji posvetili dobro misel ter jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji, prezgodnji poti.

Zahvala tudi ekipi ZD Domžale pod vodstvom dr. Kozina-Lovšin, ki se je trudila, da bi ji vrnila življenje, hvala prijateljem iz TD Kanja in občinski upravi Trzin.

Naj bel golob, ki je poletel v nebo, njej prinese mir, nam pa vsaj malo tolažbe.

BREZ NJE OSTAJAMO NESKONČNO OSAMLJENI IN V GLOBOKI ŽALOSTI:
SIN DAN Z OČETOM MATJAZEM, STARŠA DUNJA IN MIŠO TER BRAT
GREGOR S TINO IN TIMOM

**Nedokončana pot v pomladi
po licih riše solzno sled,
spomini sreče, daljnega veselja,
legajo na rano materinega srca.
V srcih je ostala, v spominih še živi!**

Sodelavki Dunji stojimo ob strani ob tragični izgubi

ČLANI UREDNIŠTVA ODSEVA

A dijo pršice!

MOORA ŠTEVILKA
080 12 36

info@difar.si
www.difar.si

Accari učinkovito uničuje pršice, preprečuje razvoj jajčec in na naraven način štiti pred alergijami in hišnim prahom.

V LEKARNAH IN SPECIALIZIRANIH PRODAJALNAH

MESTNE LEKARNE

LEKARNA DOMŽALE - Ljubljanska 72, 1230 Domžale lekarna.domzale@mestnelekarne.si	01 724 42 80
LEKARNA KAMNIK - Šutna 7, 1240 Kamnik lekarna.sutna@mestnelekarne.si	01 839 70 37
LEKARNA NOVI TRG - Novi trg 26, 1240 Kamnik lekarna.novitrg@mestnelekarne.si	01 839 70 40
LEKARNA MENGEŠ - Zoranina 3, 1234 Mengeš lekarna.menges@mestnelekarne.si	01 723 74 66
LEKARNA RADOMLJE - Cesta borcev 5a, 1235 Radomlje lekarna.radomlje@mestnelekarne.si	01 724 07 20
LEKARNA MORAVČE - Trg svobode 2, 1251 Moravče lekarna.moravce@mestnelekarne.si	01 723 27 80
LEKARNA NOVA LITIJA - Partizanska pot 8, 1270 Litija lekarna.litijazd@mestnelekarne.si	01 899 50 37
LEKARNA LITIJA - Trg svobode 1, 1270 Litija lekarna.litija@mestnelekarne.si	01 899 50 41

Dežurni lekarni od 01.01.2010 do 31.12.2010:
LEKARNA DOMŽALE sobota, nedelja in prazniki od 17.00 do 20.00
LEKARNA KAMNIK (Šutna) nedelja in prazniki od 09.00 do 12.00

www.mestnelekarne.si

Vila MIRAKUL *** Mali Lošinj

Donja Bričina 53, Mali Lošinj, Rezervacije: e-mail: matjazv@ir-image.si, gsm: +386 41 639 -187

Vila MIRAKUL

Pogled iz apartmaja

APARTMAJI IN SOBE

v idilni mestni vili s čudovitim pogledom na zaliv in mesto.

AKCIJA **1. MAJ!** 1 TEDEN: 24.04. - 01.05.

Tedenski najem APP5 za 5 oseb:

59 x 7 dni = 419,00 EUR **že za 369,00 EUR**

Tedenski najem APP2 STUDIO za 2 osebi:

33 x 7 dni = 231,00 EUR **že za 209,00 EUR**

Tedenski najem SOBE za 2 osebi:

26 x 7 dni = 192,00 EUR **že za 169,00 EUR**

Cenik z vsemi cenami si ogledajte na www.vilamirakul.com.

Turistična taksa ni v cenah!

Vrt

Zelenica

Tehnični pregledi traktorjev na terenu

AS

DOMŽALE
Moto center d.o.o.

OBVESTILO!

Obveščamo lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, da bomo tehnične preglede teh vozil, na območju upravne enote Domžale opravljali po sledečem razporedu:

Kraj in lokacija:	Termin
Moravče (na parkirišču pri kulturnem domu)	Ponedeljek 03. 05. 2010, od 8:00 do 12:00 in od 13:30 do 18:00 Torek 04. 05. 2010, od 8:00 do 12:00
Trojane (pred gasilskim domom)	Torek 04. 05. 2010, od 13:30 do 18:00
Lukovica (pred kulturnim domom Antona Martina Slomška)	Sreda 05. 05. 2010, od 8:00 do 12:00 in od 13:30 do 18:00 Četrtek 06. 05. 2010, od 8:00 do 12:00
Krašnja (pred gasilskim domom)	Četrtek 06. 05. 2010, od 13:30 do 18:00
Dob (pred trgovino Tuš)	Petek 07.05.2010, od 8:00 do 12:00 in od 13:30 do 18:00
Mengeš (pred gasilskim domom v Topolah)	Sobota 08.05.2010, od 8:00 do 12:00
Študa (pred fitness centrom Ložar)	Ponedeljek 10.05.2010, od 8:00 do 12:00 in od 13:30 do 18:00
Radomlje (pred kulturnim domom)	Torek 11.05.2010, od 8:00 do 12:00 in od 13:30 do 18:00
Blagovica (pred pisarno krajevne skupnosti pri igrišču)	Sreda 12.05.2010, od 8:00 do 12:00
Trzin (na parkirišču pred kulturnim domom)	Sreda 12.05.2010, od 13:30 do 18:00

Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov **OPOZARJAMO**, da na tehnični pregled pripeljejo usposobljena vozila, zlasti naj pregledajo krmilni mehanizem, svetlobna telesa in zavore, s seboj pa morajo imeti obvezno opremo: **prvo pomoč in varnostni trikotnik!**

Na tehnični pregled prinesite prometno dovoljenje in zavarovalno polico iz preteklega obdobja, če je vozilo evidentirano, sicer pa osnovne dokumente vozila: račun, izjavo o ustreznosti vozila (homologacijo) in pogodbo.

S seboj **OBVEZNO** prinesite dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled in veljavni osebni dokument, o istovetnosti lastnika vozila!

Za kakršnakoli vprašanja, pokličite v pisarno tehničnih pregledov v Trzinu na tel: 01/562 18 13.